

The relationship, the ‘chief thing’
- how to juggle them both without getting distracted?¹

Et blikk på identitet i Grey’s Anatomy,
med utgangspunkt i vektleggingen av prestasjoner og
relasjoner.

En rapport for Familie & Medier.

Ingvild Thu Kro

Mai 2008
© Ingvild Thu Kro/Familie & Medier

¹ Derek i Episode 13

FORORD

Denne rapporten er den andre av flere medieanalyser som utarbeides på oppdrag fra Familie & Medier.

Den første har tittelen *Et blikk på selvbilde og identitet i Hotell Cæsar* (Brennhovd 2007), mens denne medieanalysen ser på identitet i Grey's Anatomy ut fra vektleggingen av henholdsvis prestasjoner og relasjoner.

Prosjektleder og faglig veileder for medieanalysene er Margunn Serigstad Dahle (Mediehøgskolen Gimlekollen/Damaris Norge AS).

Innhold

1. Innledning	s. 4
1.1. Aktualisering og bakgrunn	s. 4
1.2. Problemstilling	s. 5
1.3. Materiale og metode	s. 6
1.3.1. Omfang og fokus	s. 6
1.3.2. Analyseverktøyet	s. 7
2. Teoretisk bakteppe	s. 9
2.1. Et blikk på populærkultur generelt og såpeserie spesielt	s. 9
2.2. Et blikk på identitet og identitetsforståelse	s. 12
2.3. Et blikk på livssyn som begrep og fenomen	s. 16
3. Grey's Anatomy – en presentasjon	s. 19
3.1. Serien Grey's Anatomy	s. 19
3.2. Kort om livsrammer og fokusområder i Grey's Anatomy – som nødvendig bakteppe	s. 21
3.3. Ekskurs: Presentasjon av utvalgte hovedpersoner	s. 22
4. Grey's Anatomy – en analyse	s. 25
4.1. Grey's Anatomy og spørsmålet om identitet – et generelt blikk	s. 25
4.2. Grey's Anatomy og spørsmålet om identitet – et blikk på forholdet prestasjoner og karriere	s. 26
4.3. Grey's Anatomy og spørsmålet om identitet – et blikk på forholdet karrieremenneske og privatperson	s. 34
5. Synet på identitet i Grey's Anatomy – en konklusjon	s. 43
6. Synet på identitet i Grey's Anatomy – et utblikk	s. 48
7. Litteraturliste	s. 50
8. Vedlegg – oversikt over og oppsummering av benyttede episoder fra Grey's Anatomy, sesong 3	s. 53

1. Innledning

1.1. Aktualisering og bakgrunn

Dagens vestlige samfunn er i stor grad preget av media, med underholdningsindustrien som en av de største medieaktørene. Spillefilmer, Tv-serier, komedier, ”realityserier” og ”talkshows” dominerer store deler av sendeflaten på de fleste tv-kanaler. Alle disse programmene er en del av det vi kaller populærkulturen, i tillegg til tilsvarende stoff i andre medier som musikk, magasiner og internett.

Populærkulturen er populær nettopp fordi den tar utgangspunkt i og spiller på det som rører seg i kulturen. Den bygger på innholdselementer som har klangbunn i oss mennesker, og i andre omgang har den dermed også tilbakevirkende kraft. Altså kan vi si at populærkulturen både bekrefter og påvirker, speiler og former typiske væremåter, holdninger, oppfatninger og verdier i samtiden. Ofte beskrives vår samtid som postmoderne, med spørsmål om mangfold, røtter og identitet som særlig sentrale. Et interessant aspekt er da å se hvordan tema som for eksempel identitet kommer til uttrykk i aktuelle fortellinger i populærkulturen.

Ingen formidling er nøytral, enten det gjelder fakta, fiksjon eller faksjon². Dermed kan en heller ikke omtale noe som ”bare underholdning”, som Brian Godawa poengterer: ”No story exists neutrally as raw entertainment without reference to cultural beliefs and values” (Godawa 2002:27). De populærkulturelle tekstene i vår postmoderne samtid formidler altså noe dypere til mennesker som ser på, lytter til eller leser dem. Bevisst eller ubevisst vil disse fortellingene ofte gi noen svar på hva som er viktig i livet, hva det vil si å være menneske og hvor vi bør forankre vår identitet, vår grunnleggende tillit og vårt behov for dypere mening. Med andre ord ligger det spor av ulike livssynsperspektiv i populærkulturens tekster.

² Faksjon er et konstruert engelsk uttrykk fra fact (fakta) og fiction (fiksjon). I generell betydning ble det først brukt for å beskrive en roman, en novelle eller en artikkel som er basert på historiske hendelser som blir utfyllt med fiktiv skriving. Nå brukes imidlertid faksjon om samme tilnæringsmåte i alle medier. (<http://no.wikipedia.org/wiki/Faksjon>). Faksjon er basert på faktiske forhold, og bruker en fortellerteknikk fra fiksjonen til å formidle ”fakta”, dvs. hendelser med samme sannhetskrav til innholdet som vi finner i nyhetssjangeren. Faksjonering kan skje på to måter: faksjonering av fakta og ”fakta-gjøring” av oppdiktet stoff. (Schwebs og Østbye 1997:119-120)

Ikke minst i møte med de levende bildene, blir spørsmålet om hva som formidles under overflaten, vesentlig. Filmskaperen Ingmar Bergmans utsagn ”Bildmediet träffar oss direkt i känslan utan att mellanlanda i intellektet” er tankevekkende, særlig tatt i betraktning at tv-seriene, med såpeseriene og dramaseriene i spissen, har en avgjørende sentral plass både i tv-kanalenes sendetider og i seernes medievaner. Ikke minst gjelder dette for de unge. ”Tenåringssåpene kan seist å stå i ei særstilling når det gjeld ungdommane sitt forhold til populærkulturen. Disse fjernsynsseriene sin popularitet er mellom anna grunna i ei viss grad av identifikasjon og gjenkjenning” (Dahle 2003:97-98).

Denne analysen vil se på nettopp en slik populær tv-serie, nemlig Grey’s Anatomy, et populært såpedrama som ble sendt på Tv2 på tirsdagskvelder.³ Denne tv-serien er blant de mest sette, både i USA og i Norge. I Norge har serien hatt 651 000 seere i gjennomsnitt per episode, noe som gjør den til en av de mest sette seriene på norsk fjernsyn (adressa.no 19.5.2008).

Ved å arbeide med populærkulturen – og da særlig billedmediene - kan vi få hjelp til både å finne mer ut av typiske trekk ved tenkingen og holdningene hos folk flest, og hva slags påvirkning en blir utsatt for (Serigstad Dahle 2003:97). Det å rette oppmerksomheten mot det sentrale spørsmålet identitet i et såpedrama som er populært både blant unge og voksne, skulle da være av stor relevans både for medieaktører, mediebrukere og kristne formidlere.

1.2 Problemstilling

På bakgrunn både av såpeseriens popularitet og sentrale posisjon som speil og aktør i vår såkalte postmoderne samtid, vil vi altså se nærmere på identitetsspørsmålet i Grey’s Anatomy. Dypest sett vil denne analysen da dreie seg om livssyn, menneskesyn og identitet. Et sentralt perspektiv er psykologen og teologen Dick Keyes’ begrep *identitetsavhengighet*⁴ (Keyes 2003:5+230ff), som sier noe om hvor vi forankrer vår forståelse av oss selv. Ved hjelp av dette begrepet vil vi fokusere på hvor noen av hovedpersonene i Grey’s Anatomy synes å legge hovedvekten i sin forståelse av egen identitet. Spenningen mellom karriere og privatlivet står sentralt. Prestasjoner, slik begrepet er brukt her, er i særlig grad knyttet til karrieren, mens relasjonene først og

³ Sise episode av sesong 3 ble sentt 5/2 2008. Sesong 4 sendes høsten 2008.

⁴ Begrepet identitetsavhengighet avklares i 2.2.

fremst har med privatlivet å gjøre.⁵ Dermed blir problemstillingen for denne analysen som følger:

I hvor sterk grad synes opplevelsen av egen identitet å være knyttet til henholdsvis prestasjoner og relasjoner, og hvilke sentrale spor av livssyn kan her avdekkes?⁶

For å gjøre en nødvendig avgrensning, samtidig som kvinneperspektivet er særlig interessant både ut fra seerperspektivet⁷ og ut fra kjønnsrolleperspektivet, har vi valgt å rette hovedfokuset mot jentene i gruppen av hovedroller. De mannlige hovedpersonene får hovedsakelig status som kvinnenens motpart⁸. Vi vil imidlertid ha utblikk til andre sentrale personer, både kvinner og menn, der det er særlig relevant/interessant for problemstillingen.

Videre har vi valgt å fokusere på prestasjoner i forhold til karriere og på relasjoner i forhold til privatlivet. Dette betyr ikke at vi ikke anerkjenner at det finnes kombinasjoner på tvers av dette. I karrierelivet finnes det mange relasjoner, blant annet i form av lege/pasient, kollegaer i mellom og relasjonen til seg selv. Prestasjoner spiller da også en rolle i privatlivet, for eksempel i forhold til å lykkes med kjærligheten, familien, barneoppdragelse, osv. Men hovedfokus i vår problemstilling er prestasjoner i forhold til karrieren og relasjoner i forhold til privatlivet – og hvor hovedtyngden synes å ligge totalt sett i deres syn på – og forankring av – egen identitet. Altså; hvor kan en si at identitetsavhengigheten synes å ligge.

1.3 Materiale og metode

1.3.1 Omfang og fokus

Til grunn for denne studien ligger hele sesong tre, d.v.s. 25 episoder av Grey's Anatomy. Episodene ble vist på TV2 på tirsdager kl 21.40-22.30, i perioden 27.9.2007 – 5.2.2008. På bakgrunn av rammene for rapporten og ut fra analysens mål, hensikt og

⁵ Relasjoner er imidlertid også vesentlige i karrieren, særlig når det gjelder relasjonen lege-pasient og innen kollegiet.

⁶ Dette er en todelt problemstilling, med vekt på første del. Andre del – om spor av livssyn – besvares først i konklusjonskapitlet.

⁷ Såpeopera som programkategori var opprinnelig rettet inn mot kvinner (husmødre), med reklameinnslag for husholdningsartikler. Derav navnet såpe. Fortsatt er såpeoperaer svært populære blant kvinnelige seere. (<http://www.museum.tv/archives/etv/S/htmlS/soapopera/soapopera.htm>) Serien Grey's Anatomy er da også mest populær blant kvinnelige tv-seere.

⁸ Det faller imidlertid utenfor problemstillingen å kunne legge vekt på kjønnsperspektivet som sådant.

problemstilling, er det imidlertid gjort et bevisst utvalg på 12 episoder⁹ som vi har særlig fokus på. En oversikt over de utvalgte episodene følger som vedlegg.

Som det går fram ovenfor, vil denne analysen utforske synet på identitet ut fra vektleggingen av prestasjoner og relasjoner i Grey's Anatomy, med sikte på å avdekke spor av underliggende livssynsperspektiver. Grey's Anatomy er en sykehusserie og dermed er det helt naturlig at den dreier seg om karriere, arbeidsplass og arbeidssituasjon, samtidig som denne typen serie også normalt har innblikk i disse menneskenes privatliv¹⁰. Seriens fokus åpner naturlig for vår problemstilling. Hvilke syn på karrieren, jobben og livet generelt kommer fram i serien? Prioriteringer og verdier sier jo noe om hva som bærer tyngden i forståelsen av hvem vi er, altså sier de noe om identitet. Videre, ut fra fokuset på karriere, er det særlig interessant å se på hvordan legene i serien takler kombinasjonen karriere - privatliv, altså forholdet mellom prestasjoner og relasjoner. Hva synes å bære hovedvekten av opplevelsen av egen identitet? Med andre ord; hvor synes identitetsavhengigheten å ligge - i prestasjoner eller i relasjoner?

På bakgrunn av dette, vil vi kunne svare på problemstillingen ved bruk av et analyseverktøy som tar utgangspunkt nettopp i den observerbare livspraksisen og derfra antyder mulige linjer til underliggende livssynsperspektiver.

1.3.2 Analyseverktøyet

Når det gjelder fremgangsmåten for denne analysen, vil vi benytte oss av Margunn Serigstad Dahles analyseverktøy¹¹ (2002), som er utviklet for å kunne finne spor av livssyn i ulike slags tekster. Analyseverktøyet består av tre faser:

- Kartlegging av den observerbare livspraksisen
- Identifisering av ett eller flere livssynselement
- Kartlegging av mulige linjer og forbindelser til livssynstradisjoner og –trender.

⁹ Se vedlegg for utvalg og oppsummering av episodene

¹⁰ Se beskrivelse av sjanger i 2.1.

¹¹ Margunn Serigstad Dahle (2002) *På sporet av livssyn. Utvikling og utprøving av eit analyseverktøy – med ungdom som case*. Hovedoppgave i Kristendomskunnskap ved Norsk Lærerakademi Vitenskapelig Høgskole. Dette analyseverktøyet ble også benyttet i analysen av Hotel Cæsar, gjort av Anne Solfrid Brennhovd på vegne av Familie og Medier i 2007.

Når hensikten er å finne spor av livssynstradisjoner og -trender i ulike slags tekster, finner Serigstad Dahle det mest hensiktsmessig å ta utgangspunkt i den observerbare livspraksisen, for slik å kunne antyde svar på livsspørsmål knyttet til de fire innholdsmomentene i et livssyn: verdioppfatning, menneskesyn, virkelighetsoppfatning og tro¹². Dette resonnerer med ungdomsforskeren Paul Otto Brunstad som sier at ”verdier og holdninger på hverdagsnivået speiler jo som oftest mer omfattende tradisjoner. Det er derfor mulig å slutte fra enkeltobservasjoner i spørsmålet om verdier tilbake til mer overordnede verdier knyttet opp mot bestemte livssynstradisjoner” (Brunstad 1998:14). Sett i forbindelse med innholdsmomentene et livssyn¹³, underbygger dette det hensiktsmessige i å ta utgangspunkt i den observerbare livspraksisen, nettopp fordi et menneskes verdier – forankringen av etikk og moral – sier noe om det dypereliggende livssynet som legitimerer livspraksisen.

Serigstad Dahles analyseverktøy er inndelt i tre hovedområder (med påfølgende underpunkt), hvor alle har utgangspunkt i den observerbare livspraksisen. Disse områdene er:

- Forholdet til seg selv og 'sine' med underpunktene *forholdet til 'det ytre'*, *forholdet til familie og venner*, *forholdet til kjærlighet* og *forholdet til rusmiddel*
- Forholdet til autoriteter og samfunn med underpunktene *forholdet til autoriteter* og *forholdet til samfunnet generelt*
- Forholdet til 'det bortenfor' med underpunktene *forholdet til fremtiden* og *forholdet til 'det religiøse'*

I vår bruk av dette analyseverktøyet, vil fokus være rettet mot det første området; nemlig forholdet til seg selv og sine, med tilhørende underkategorier. Alle tre områdene er imidlertid aktuelle ut fra problemstillingen, og vil derfor naturlig klinge med.

Med den observerbare livspraksisen som utgangspunkt, ligger vekten i denne analysen på primært på dialogene, sekundært på handlingene¹⁴. Nonverbal kommunikasjon som kroppsspråk og lignende spiller mindre rolle, og da mer som bekreftelse eller understreking av det som sies. Med grunnlag i dette, kan vi trekke tråder og vise mulige

¹² Mer om dette under punkt 2.3

¹³ Se punkt 2.3

¹⁴ På grunn av rapportens omfang og fokus, vil ikke seriens bruk av filmatiske virkemidler berøres.

linjer til underliggende livssynstradisjoner og livssynstrender. Dette er ikke minst viktig sett i relasjon til tv-serienes popularitet og mulige påvirkningskraft.

2. Teoretisk bakteppe

2.1 Et blikk på populærkultur generelt og såpeserier spesielt

Som bakgrunn for bedre å kunne forstå populærkulturens formidling, er det nødvendig å vite litt om hva populærkultur er. Begrepet kultur i sin bredeste form handler om spesifikke samfunn til bestemte tider, og kunnskap, verdier, holdninger og praksiser som deles av menneskene i slike samfunn. Populærkultur er en mer spesifikk form for kultur, knyttet til populære tekster¹⁵ i et spesifikt samfunn til en bestemt tid.

Generelt sett kan en si at finnes to betydninger av populærkultur. For det første dreier det seg om det som er populært i kulturen til enhver tid, det som påvirker og får gjenklang blant mennesker (for eksempel i tv, filmer, musikk etc.). For det andre er populærkultur et uttrykk for en del av kulturen som er lett tilgjengelig og på mange måter allmennmenneskelig – i betydningen at den ikke er ”høykultur” som er begrenset til avgrensede grupper mennesker.

Populærkulturen er i stor grad knyttet til underholdningsmediene, samtidig som også nyhetsmediene fokuserer på populærkulturen. Vi kan si at populærkulturelle produkter både fungerer som speil og motor i vår postmoderne kultur. I følge religionssosiologen Tomas Axelson og teologen Ola Sigurdson skaper de populærkulturelle tekstene de grunnleggende mytene som former våre forestillinger om oss selv og som hjelper oss å skille mellom godt og ondt, rett og galt (Axelson og Sigurdson 2005:9). Journalisten og filmkritikeren Anne Hoff beskriver film som ”et av vår tids viktigste kulturuttrykk. Den tilbyr en helt sentral innsikt i samfunnets ønsker, ideer og idealer” (Anne Hoff 2002:innledningen). Axelson og Sigurdson sier også at kinomørket for mange har blitt stedet for refleksjon og bearbeidelse av virkelighetens store spørsmål (Axelson og Sigurdson 2005:9). Her ligger noe av viktigheten ved å studere og analysere populærkulturelle produkter, nettopp fordi de aktualiserer eksistensielle og dermed også livssynsmessige spørsmål. I tillegg til å aktualisere de eksistensielle livsspørsmålene,

¹⁵ Begrepet brukes her i tråd med det utvidede tekstbegrepet, som inkluderer alle typer formidlingsformer og kombinasjoner av disse.

påvirker populærmediene også vår hverdagslige tenkemåte, i det de påvirker klesmote, skjønnhetsideal, musikksmak, matvaner, kroppsholdninger, uttrykksmåter og gester. ”Det er som om filmerna og andra genomslagskraftiga media förser oss med ett slags manuskript för hur ett liv ska levas” (Axelson og Sigurdson 2005:56).

En vanlig måte å betrakte populærkulturelle produkt på, er å si at de består av tre lag¹⁶. Med film som eksempel, kan en si at på overflaten ser en filmen kun som underholdning. Dermed kan det bli en form for virkelighetsflukt (eskapisme). I midtsjiktet finner en selve ytringene og meningene som kommer frem i filmen. Her kan en betrakte filmen som en form for kultur- og samfunnskritikk, og det blir dermed tydelig at film ikke er bare underholdning – den vil også noe mer. I følge Axelson og Sigurdson formes de avgjørende forestillingene om det gode liv ikke først og fremst i etiske prinsipper, men gjennom tv-serier, reklame og filmer (Axelson og Sigurdson 2005:9). På bunnen, eller i dypet, oppdager vi så at filmen sier noe langt mer enn det vi kanskje først oppdaget. Den gir uttrykk for livssyn – gjennom presenterte verdier, menneskesyn, virkelighetssyn og tro, gjennom symbolikk og abstraksjon. Dette gjelder også for såpeoperaer. David Porter sier: ”Soap opera is an image with many surfaces. It is a story with many meanings” (gjengitt av Serigstad Dahle 2002:82).

I mylderet av tv-serier og sjangrer, kan det noen ganger være vanskelig å definere hvilken sjanger en spesifikk tv-serie faller inn under. Ofte vil en serie ha trekk som kan finnes igjen flere sjangere, slik tilfellet er med Grey’s Anatomy. Denne serien omtales som både dramaserie og såpeserie, samtidig som den selvfølgelig er en sykehusserie.

Flere nettsteder presenterer Grey’s Anatomy som en dramaserie (bl.a. TV2¹⁷). En dramaserie karakteriseres av episoder som følger etter hverandre, hvor det finnes en pågående handling som utvikles, samtidig som den enkelte episode ofte tar for seg et tema eller noen spesifikke hendelser som får en avslutning i episoden. En dramaserie kan ha mange ulike former, blant annet kan den karakteriseres som en komedie, noe Wikipedia har gjort med Grey’s Anatomy¹⁸.

¹⁶ For eksempel hos Terje S. Skjerdal: <http://damaris.no/cw/article/detail.aspx?artid=106>

¹⁷ <http://pub.tv2.no/dyn-TV2/tv2/article1274377.ece>

¹⁸ http://no.wikipedia.org/wiki/Grey%27s_anatomy

En dramaserie har mange likhetstrekk med sjangeren såpeopera¹⁹. ”Såpeopera blir brukt som et samlebegrep for alle fjernsynsserier der lag på lag med dramatiske tråder knyttet til en familie eller en arbeidsplass går for seg slik at den ene krisehendelsen avløser den andre” (Myrstad 2003:48). *Grey’s Anatomy* har mange av såpeoperaens karakteristikk, som relativt korte og hyppige episoder, korte scener, flere sammenvevde fortellingslinjer, en fast lokasjon, pågående narrative historier som aldri fullstendig avsluttes, samt at handlingen hovedsakelig dreier seg om sosiale og relasjonelle temaer.²⁰ Denne typen serie, slik som såpeoperaen, kaller kulturkritikeren Tony Watkins realistisk fiksjon²¹.

De siste årene har det kommet flere og flere serier hvor handlingen utspiller seg på et sykehus. Dette har gitt grunnlaget for en ny kategori for tv-serier, nemlig sykehusserier. For å nevne noen eksempler fant en tidligere blant annet *General Hospital*, *Chicago Hope*, *Providence* og *Akuten (E.R.)* (som går enda), mens nyere eksempler er *House*, *Scrubs*, *Nip/Tuck* og ikke minst – *Grey’s Anatomy*. Sykehusseriene (”medical drama”) karakteriseres av naturlig av at handlingen er sentrert rundt et sykehus, helsepersonell eller et annet medisinsk miljø²². De fleste sykehusserier i dag har imidlertid utvidet handlingen til ikke bare å omhandle livet på sykehuset, men følger i tillegg en eller flere legers privatliv, ofte med innslag av kjærlighet mellom legene.

Grey’s Anatomy kan altså plasseres innenfor flere kategorier tv-serier. Kategoriseringen av serien spiller imidlertid mindre rolle for denne analysen. Vi forholder oss til *Grey’s Anatomy* som en interessant populærkulturell tekst med stort nedslagsfelt hos publikum. Altså som et relevant eksempel på det mangfold av medietekster som speiler og former vår postmoderne samtid.

¹⁹ Begrepet såpeopera kommer fra USA på 1930-tallet. Ordet ”såpe” kommer rett og slett fra reklamene for rengjøringsprodukter som ble sendt før tv-seriene. Ordet ”opera” spiller på den ironiske uoverensstemmelsen mellom de private historiene som utspiller seg og den lett overdrevne dramaturgien. (<http://www.museum.tv/archives/etv/S/htmlS/soapopera/soapopera.htm>, 5.5.2008)

²⁰ Tony Watkins, (<http://www.damaris.org/content/content.php?type=5&id=335>)

²¹ Med det mener han ikke at hele innholdet er realistisk eller at rollefigurene er realistiske. Men store deler av handlingsforløpet i såpeoperaer ligner hendelser som skjer med virkelige mennesker, bare at såpen komprimerer og ofte overdriper disse hendelsene. Men nettopp denne karakteristikken skapes en nærhet til seerne, og dermed gir den større relevans. (Tony Watkins, <http://www.damaris.org/content/content.php?type=5&id=335>)

²² http://en.wikipedia.org/wiki/Medical_drama

2.2 Et blikk på identitet og identitetsforståelse

I alle dramaserier, såpeserier og lignende tv-serier som Grey's Anatomy synes selvbilde, identitetsforståelse og relasjoner å være en sentral del av meningsuniverset, om enn ikke alltid som bærende tema. Mye av gjenkjennelsen i tv-seriene ligger da også i at de tar opp avgjørende store spørsmål som ethvert menneske, bevisst eller ubevisst, forsøker å finne svar på: Hvem er jeg, hva er jeg, hva er meningen med livet, hva og hvor er min verdi, osv. Altså kan en si at spørsmål om personlig identitet - hvordan en forstår seg selv - er en vesentlig komponent i slike medietekster.

Teologen Dick Keyes definerer identitet slik:

”The word 'identity' literally means absolute sameness. It comes from the same root as 'identical'. When it is used psychologically, 'identity' refers more to a self-sameness, internal cohesion, and self-respect. Finding your identity is therefore not like finding a lost shoe or glove, nor is it coming up with a perfect character description or definition of yourself. It is found rather in living in the midst of a constantly changing inner and outer world and growing in a sense of peace with oneself, with God and with other people. As such, it is a continual process of housecleaning, consolidation, and reorganization.” (Keyes 2003:1-2)

Noe av det samme finner vi hos idéhistorikeren Otto Krogseth, som påpeker at identiteten både er en del av den du er til enhver tid, og at den er i stadig endring gjennom ulike livsfaser.²³ Han peker også på individets behov for å skille seg ut, å være noe unikt. I følge religionspsykologen Leif Gunnar Engedal fremstår frigjøring, autonomi og tilblivelse som grunnbestemmelser i den identitetsdannende prosessen (Engedal 1999:5).

Keyes mener at mennesket har en intuitiv følelse av å være verdifull, men spørsmålet er hvordan vi forankrer denne verdien i en forståelse av hvem vi er (Keyes 2003:74). Som nevnt i 1.2, benytter han et interessant begrep som er nyttig å bruke inn mot denne analysen, nemlig *identitetsavhengighet*, som handler nettopp om hvor en forankrer trygghet, mening og dypest sett identitet. Han advarer mot å la forankringen hvile på noe eller noen som ikke kan bære denne byrden (Keyes 2003:5 + 230 ff), for eksempel

²³ Krogseth: Refleksjon – omkring verdier, kultur og oppdragelse (<http://www.skalkalikke.no/index.cfm?id=82740>)

karrieren, kjæresten eller seksuelle forhold. I operasjonaliseringen av problemstillingen for denne analysen, benyttes identitetsavhengighet for å se hvor hovedpersonene synes å forankre sine identiteter; i prestasjonene (karrieren) eller i relasjonene (privatpersonen). Forankringen av identitet sier noe om hvor vi finner grunnlaget for vår identitet, vår forståelse av oss selv, vår følelse av verdi og mening. Derfor er det viktig å ikke bygge dette på noe som ikke vil holde i lengden. Keyes mener at det til syvende og sist kun er en identitet rotfestet i Gud som er sterk nok til dette.

Den postmoderne forståelsen er at identiteten er at den er grunnleggende flertydig og foranderlig. Ingenting i identitetsdannelsen er lenger "gitt", alt må derfor "skapes" eller frembringes av individet selv gjennom stadig nye eksperimenterende rolleutprøvinger og eksistensielle handlingsvalg. Feminist og kjønnsforsker Wencke Mühleisen, som anser media sin rolle som svært viktig i synet på kjønn og seksualitet i samtida vår, står for en slik kjønnsorientering. Hun uttaler: "Kjønn er imidlertid ikke noe man *er*, det er noe man *gjør*" (Aftenposten 29.4.2008 og Mühleisen 2003). Ergo avviser hun tanken om at (kjønns)identitet er noe som er gitt i betydningen at bestemmelsen av kjønn ligger i den indre kjernen av mennesket. Derimot er Mühleisens synspunkt at kjønn er noe man *gjør*. Spørsmålet er derfor hvordan forskjell og rangordning *kjønn*es i samfunnet. Dermed ligger fokus på kjønn ikke som en tilstand, en essens eller et substantiv, men som en prosess, en aktivitet, et verb. (Aftenposten 29.4.2008). Dette er et typisk postmoderne syn på identitet, der identitet ikke blir sett på som noe gitt, men i stedet noe som enkeltmennesket selv må skape, forme og utvikle. Mühleisen mener videre at nettopp mediene og populærkulturen (og dermed tv-serier som Grey's Anatomy) "iscenesetter kjønn og seksualitet" (Mühleisen 2003:22), og dermed spiller en vesentlig rolle i møte med den enkeltes identitetsdanning. Altså er tv-seriene, filmene og andre populærkulturelle medieprodukt med på å forme vår forståelse og oppfatning av kjønn og kjønnsroller – og dermed også vårt syn på identitet.

Med den postmoderne forståelsen av identitet som bakteppe, koblet med bevisstheten om populærkulturens sentrale rolle som speil og motor, vil vi se nærmere på Keyes' forståelse av identitet. Han tegner opp fire måter vi møter og blir bevisst oss selv på (Keyes 2003:2-11). Det første, fra tidlig barndom, er gjennom direkte, ureflektert *erfaring*. Etter hvert skapes det i oss oppfatninger av oss selv i form av *selvbilder*. Disse bildene er ofte både sprikende og selvmotsigende. På bakgrunn av disse bildene bygger vi en *identitet*, som integrerer erfaringen og selvbildene. Det som er med på å forme vår identitet, er moralske

verdier, modeller (forbilder), maktutøvelse og beherskelse²⁴ (fra oss selv og andre) og kjærlighet. Det siste som er med på å forme vår bevissthet om oss selv, er det Keyes kaller *bortenfor identitet*, nemlig det store bildet, eller virkelighetsoppfatningen. Keyes mener videre at det finnes to hovedretninger i vår tids forsøk på å skape identitet: Han kaller det *nyviktorianismen* og *nyromantikken* (Keyes 2003:23-31). Den første legger all vekt på hvem jeg selv velger å være (en eksistensialistisk verdi), den andre på at du er den du følger deg som (en postmodernistisk verdi).

Et sentralt trekk ved det å være menneske er at vi opptrer i ulike roller (Keyes 2003:4), som på ulikt vis gir uttrykk for hvem vi er og som innebærer ulike forpliktelser. De ulike rollene er med å skape og forme ens selvbilde og identitetsforståelse. Til en viss grad oppfører vi oss ulikt alt etter hvilken rolle vi står i, for eksempel vil en person oppføre seg annerledes som daglig leder i en bedrift enn som ektemann i sitt eget hjem. Keyes understreker imidlertid at selv om disse rollene viser ulike sider av vår identitet, er de ikke uttrykk for forskjellige identiteter. I en postmoderne tenking som den Mühleisen gir uttrykk for, er imidlertid ikke identitet et entallsord. Vi er ikke én, men flere. Poeten Sami Ma'ari uttrykker det på denne måten: "Only the one who claims to have a simple, definite and clear-cut identity has an identity problem."

Begrepene rolle og identitet kan lett forveksles. I denne sammenheng forstår vi roller som ulike "kapper" ethvert menneske bærer, alt etter situasjon og kontekst (eksempler på slike ulike roller er foreldre, barn, kollega, kjæreste, fotballspiller, lærer, elev, osv.). Identitet derimot er den altomfattende størrelsen som rommer alle rollene og som på et dypere nivå sier hvem og hva enkeltmennesket er. Rollene påvirker vår identitetsforståelse, men de er ikke grunnlaget identiteten vår er bygget på.

Med bakgrunn i Keyes' forståelse av identitet og identitetsutvikling, og med henvisning til hans omtale av de typiske holdningene til identitet i samtiden, understrekes viktigheten av å være klar over hva kulturen rundt oss formidler i forholdet til synet på identitet. Som understreket ovenfor, spiller ikke minst populærkulturen en vital rolle her. I vår samtid synes selvbildet og identitetsforståelsen hos den enkelte å være svært påvirket av

²⁴ Maktutøvelse og beherskelse i denne sammenhengen blir av Keyes forstått som en bredest mulig definisjon av makt, og kobler det til Guds tildeling av makt til menneskene i skaperoppdraget (1 Mos 1:26). Skapt i Guds bilde er vi ment å ha makt. Men dersom denne makten hindres av andre eller vi misbruker den, da har den en negativ innvirkning på vår identitet. (Keyes 2003:7)

rollemodellene og forbildene som formidles via tv-skjermen, filmerretet, musikken, etc. Disse rollemodellene skaper idealbilder på hva og hvordan et menneske bør være. Idealene er mange og de er krevende å leve opp til. Vi skal være ”perfekte” på alle måter; slanke, feilfrie og vellykkede karrieremennesker med mange nære venner, en fantastisk kjæreste og tid til livsnytelse i form av å ”gjøre det jeg vil når jeg vil det”. Psykologen og evangelisten Nick Pollard mener at dette tydelig viser sammenhengen mellom media som sosial rammefaktor og enkeltmenneskets livsfølelse og livspraksis (Pollard gjengitt av Serigstad Dahle 2002:61-62).

Livsfølelse, livspraksis og livstolkning henger da også nært sammen med synet på og opplevelsen av identitet. Sosiologen Zygmunt Bauman hevder at vekten på individualisme i vår vestlige samtid, har gjort at forståelsen av identitet er gått fra noe som er gitt til noe en må konstruere selv (Bauman 2000:44). Religionssosiologen Peter L. Berger beskriver dette som en utvikling ”from fate to choice”. Synet på identitet er gått fra å være noe fastlagt, entydig og ”skjebnebestemte” til noe bevegelig, ambivalent og valgfritt som enkeltindividet selv er ansvarlig for (Berger 1980:10 ff)²⁵. Her ser en tydelig koblingen til tankeretningene Keyes mener dominerer samtiden, nemlig at identitet handler om hvem en velger å være og hvem en føler seg som. Noe av bakgrunnen her ligger i at mennesker i dag ikke fødes inn i en bestemt stand som er med på å forme identiteten. Vi kan tilsynelatende selv bestemme hvem og hva en er. Denne friheten fører imidlertid både til ansvar og usikkerhet (Kro 2007:17). Spillerommet synes å være enormt og friheten uendelig, og samtidig finnes det få eller ingen felles forankringspunkt for disse valgene. Det frie, autonome individet er idealet, et mål som i realiteten må kunne sies å være umulig å oppnå fordi en til enhver tid er påvirket av og bundet til oppvekst, omgivelser og samfunnet generelt (Kro 2000:17).

Ungdomsforskerne Kåre Heggen og Tormod Øia knytter to nøkkelord til forståelsen av identitetskonstruksjon; endring og mestring (Heggen og Øia 2005:1-2). I denne analysen er særlig ordet mestring sentralt. Forståelsen av selvbilde og identitet er nært knyttet til evnen til å mestre, forklare og forstå seg selv som enkeltindivid, et individ som må forholde seg til sine omgivelser – og dermed må skape mening og forståelse ut av disse omgivelsene, noe som vil forme enkeltmenneskets livssyn. Mestring er også et sentralt

²⁵ Jmf. Wencke Mühleisen, side 4

stikkord inn mot denne analysens problemstilling som ser på forholdet mellom prestasjoner og relasjoner. Hvordan en håndterer og mestrer livet, sine omgivelser og forståelsene av seg selv, bidrar til forankringen og formingen av identitet.

Et ytterligere faglig begrep som er relevant for denne analysen, er *profesjonsidentitet*. Øyvind Wiborg, sosiolog og stipendiat ved Høgskolen i Oslo, sier at hvorvidt profesjonelle yrkesutøvere identifiserer seg med arbeidsplass eller profesjon, vil ha en vesentlig innvirkning på hva slags karriere de får i arbeidslivet (Wiborg 2005:8). Profesjonsidentitet handler altså om tilknytningen til og vekten en tillegger karrieren i forståelse av identitet. Videre sier Wiborg at måten å forstå identifisering med arbeidsplassen, kan deles inn i normative, affektive og instrumentelle holdninger. Studier har vist at disse holdningstypene ikke bare kan måle identifisering med arbeidsplass, men også i hvilken grad yrkesutøvere identifiserer seg med profesjonen de tilhører. I relasjon til Grey's Anatomy og vår problemstilling, er dette relevant i forhold til forståelsen og forankringen av identitet – og spørsmålet om vekten ligger på prestasjoner (karrieren/profesjonen) eller relasjoner (privatpersonen).²⁶

Forståelsen og forankringen av identitet er et avgjørende aspekt for menneskers selvbylde og selvforståelse. Samtiden formidler ofte et syn på at identitet kan skapes og endres som enkeltmennesket ønsker det, men samtidig må identiteten forankres et sted, den må bygges og grunnfestes i noe. I analysen av Grey's Anatomy ser vi på forståelse og forankring av identitet med utgangspunkt i begrepet identitetsavhengighet, med særlig fokus på spenningen mellom prestasjoner og relasjoner.

2.3 Et blikk på livssyn som begrep og fenomen

Identitet og selvbylde er nært knyttet til menneskesyn, og dermed til livssyn. Som utgangspunkt til forståelse av begrepet livssyn finner vi en nyttig definisjon hos litteraturviteren James Sire:

²⁶ Her er det nødvendig med en nyansering. Vår forståelse av identitet defineres som en størrelse som omfavner hele mennesket, det rommer alt et spesifikt menneske er. Den siden av et mennesket som da handler om profesjon eller karriere blir ikke av oss forstått som en egen identitet, men derimot som en rolle et menneske inntre i. Vi opptrer i mange roller hver eneste dag (ektefelle, karriere, mor, sønn, musiker, ansatt, leder, osv), men alle disse rollene inngår i vår identitet. Identitet slik vi forstår det handler om en dypere eller videre betegnelse enn begrenset til ulike områder av livet (Jmf. Dick Keyes' definisjon i 2.2).

“A worldview is a commitment, a fundamental orientation of the heart, that can be expressed as a story or in a set of presuppositions (assumptions which may be true, partially true or entirely false) which we hold (consciously or subconsciously, consistently or subconsistently) about the basic constitution of reality, and that provides the foundation on which we live and move and have our being” (Sire, James 2004:17).

Alle mennesker har altså et livssyn, enten det er bevisst eller ubevisst, og enten det personlige livssynet har en indre sammenheng eller ei. Livssyn kan forklares som en fortelling eller et sett med påstander, og det dreier seg f.o.f. om de svar et menneske kommer opp med på de såkalte eksistensielle livsspørsmålene.

Livssynet kan også beskrives som et sett med sosiale og kulturelle briller som vi tolker virkeligheten gjennom, slik den engelske biskopen og teologen Tom Wright uttrykker det:

”Worldviews are like glasses. We interpret the world through them. They are like the foundations of a house: vital but invisible. They are that through which, not at which, a society or individual normally looks; they form the grid through which humans organise reality” (Watkins 2007:26).

Vårt personlige livssyn er altså nært knyttet til de sosiale og kulturelle omgivelsene. Brunstad bruker begrepet ”livstolkning” om det personlige livssynet og peker på at både livstolkning og identitetsforståelse ”handler om å tolke seg selv, fenomener, erfaringer og opplevelser i lys av større sammenhenger eller mer omfattende horisonter” (Brunstad 1998:11). Livstolkning kan defineres som ”forståelse av seg selv og sin virkelighetserfaring i lys av en helhetlig meningssammenheng” (Brunstad 1998:13).

Enten en fokuserer på subjektive, personlige livssyn eller på objektive livssynstradisjoner og –trender, vil følgende fire elementer være inkludert i begrepet ’livssyn’²⁷; *Verdier* (forankringen av etikk og moral), *menneskesyn* (oppfatninger om hva et menneske er,

²⁷ Begrepet benyttes med utgangspunkt i Margunn Serigstad Dahles hovedfagsoppgave (2002) *På sporet av livssyn. Utvikling og utprøving av eit analyseverktøy – med ungdom som case*. Hovedoppgave i Kristendomskunnskap ved Norsk Lærerkademi Vitenskapelig Høgskole. Her finnes også en grundig presentasjon og sammenligning av sentrale teoretikere innenfor livssynsforskningen, som John Nome, Axel Smith, Per Magne Aadnanes, Peder Gravem, James W. Sire og Nick Pollard.

hvor vi kommer fra og hva som gjør et menneske til et menneske), *virkelighetssyn* (oppfatninger og forståelser av hvordan virkeligheten henger sammen, hva som er fakta og hva som faktisk finnes, universets opprinnelse og eventuelle transcendent elementer) og *tro* (forstått som forankring av tillit og kilder til mening) (Serigstad Dahle 2002:31-34). Et livssyn inneholder alle disse elementene, men det enkleste å observere og gjenkjenne er verdiene, fordi den er så nært knyttet opp mot den observerbare livspraksisen. Utfra verdiene som kommer til uttrykk gjennom livspraksisen, vil det vises spor av menneskesyn og eventuelt også fra et virkelighetssyn og en peker mot hvor en forankrer tillit og finner mening.

Når vi i det følgende skal se på spørsmål om identitet i Grey's Anatomy og avdekke mulige spor av livssyn i det som kommer fram, er det naturlig nok livssynstradisjoner og livssynstrender²⁸, ikke personlige livssyn, som er i søkelyset. En kan dele de ulike livssynstradisjonene og livssynstrendene inn i to hovedgrupper; religiøse og sekulære. De sekulære livssynene kan så deles inn i de to hovedgruppene: en humanistisk tradisjon (med sekulærhumanisme, eksistensialisme og postmodernisme som sentrale livssyn) og en naturalistisk tradisjon (med naturalisme, materialisme, narsissisme og hedonisme)²⁹. De

²⁸ Denne kategoriseringen kommer fra Per Magne Aadnanes. Livssynstradisjoner er ulike livssyn som har eksistert over lang tid, som for eksempel de ulike verdensreligionene og den sekulære humanismen (Aadnanes 2002:17. Livssynstrender er "ulike straumdrag som rett og slett er for ferske til å kunna kallast tradisjonar". (Aadnanes 1997:88)

²⁹ Sekulærhumanisme: Humanisme er en bred og vanskelig avgrensbar betegnelse som spenner over en rekke og ofte innbyrdes motstridende tanke-systemer. Blant fellestrekkene er som regel en etisk filosofisk tilnærming som vil hegne om menneskeslektens iboende verdighet, og som legger stor vekt på de kvaliteter som kjennetegner mennesket som har en verdi i seg selv, og med evnen til fornuftig tenkning. Sekulær humanisme er den strømning av humanismen som avviser teistisk religiøs tro, eller enhver religiøs tro, og derfor også eksistensen av noe overnaturlig. Den assosieres ofte med akademikere og vitenskapsfolk. Sekulære humanister er ofte av den oppfatning at humanistiske prinsipper naturlig leder til sekularisme, på grunn av sin overbevisning om at religiøse tilnærminger ikke kan underbygges rasjonelt.

Eksistensialisme: er en filosofisk bevegelse som omhandler individualisme, individuell frihet og subjektivitet. Dette er en tankeretning som er opptatt av menneskets liv med vekt på ansvar, frihet og valgmuligheter. Eksistensialismen legger vekt på idéen om at eksistens går forut for essens, dvs. at man må være i livet for å kunne skape mening, og at hvert individ derfor er belastet med nødvendigheten av å ta individuelle valg. (<http://no.wikipedia.org/wiki/Eksistensialisme>)

Postmodernisme: "går lenger enn det "moderne" vitenskapelig baserte synet på verden ved å blande en skeptisk holdning til teknologi, objektivitet, absolutter og totalforklaringer med vekt på image og utseende, personlige tolkninger, gleder og utforskningen av ethvert åndelig og materielt perspektiv." (Cook 1999:18)

Naturalisme: Naturalisme er en fellesbetegnelse på livsanskuelser som avviser troen på en overnaturlig virkelighet. Man mener at alt kan forklares ut fra naturlige årsaker. Naturen er et system av årsaker og virkninger som også mennesket er en del av. Naturalismen er gjennomført empirisk. Det vil si at oppfatningen av virkeligheten må være bygget på det som kan oppfattes gjennom de ytre sanser og kontrolleres gjennom vitenskapelig forskning. Naturalismen er også ateistisk. Alle ideer om en oversanselig virkelighet må avvises som ren spekulasjon. Universets og livets opprinnelse blir forklart vitenskapelig ("The Big Bang", utviklingsteorien). Naturalismen oppfatter mennesket som en del av naturen. Det er ingen prinsipiell forskjell mellom mennesker og dyr, bare en gradforskjell, ettersom mennesket har utviklet en høyere intelligens enn dyrene. Mennesket er underlagt de samme kjemiske, fysiske og biologiske lover som dyrene. Mennesket

religiøse livssynene kan deles inn i undergruppene: en monoteistisk tradisjon (med jødedom, kristendom og islam) og en panteistisk tradisjon (med østlige religioner og nyreligiøse bevegelser)³⁰.

3. Grey's Anatomy – en presentasjon

3.1 Serien Grey's Anatomy

Tv-serien Grey's Anatomy hadde premiere i USA 25. mars 2005, på kanalen ABC. Den ble raskt en av de mest populære seriene på TV, med seertall over 22 millioner, og har blant annet vunnet både Emmy- og Golden Globe priser, både for serien og skuespillerprestasjoner. I USA er serien nå inne i sine fjerde sesong. Denne dramaserien har også oppnådd stor popularitet også i Norge. Premieren på norsk TV var 11. juli 2006, og i begynnelsen av februar 2008 så det norske publikumet siste episode av sesong 3.

Shonda Rhimes er hovedskribenten bak Grey's Anatomy. Selve navnet på serien er hentet fra en anerkjent lærebok i anatomi ved navnet Gray's Anatomy, skrevet av briten Henry Gray.

Serien Grey's Anatomy handler om fem unge legestudenter i turnustjeneste. ”Meredith, Cristina, Izzie, George og Alex kjemper med jobben, hverandre og seg selv i ett av de mest konkurransepregede turnusprogrammene i landet. Til tross for den tidvis fiendtlige atmosfæren og stresset på sykehuset, klarer de fem å bli venner og vokse med

sammenlignes ofte med en komplisert maskin, en computer. All menneskelig aktivitet er et resultat av det som puttes inn i maskinen (arv, miljø). Når man slår av strømmen, opphører all aktivitet. Det er ingen bevissthet etter døden. (<http://www.brekkeby.vgs.no/religion/rel1b6.htm>)

Materialisme: er en monistisk filosofisk retning som hevder at virkeligheten er virkelig, og eksisterer objektivt og uavhengig av hva menneskene subjektivt måtte tro og mene om den. Materien, som menneskene erfarer gjennom sine sanser og utforsker gjennom vitenskapelige undersøkelser, er ifølge materialismen det eneste som eksisterer. Materialismen avviser dermed at det kan eksistere noe «overnaturlig», og hevder at ethvert fenomen grunnleggende sett lar seg forklare vitenskapelig. (<http://no.wikipedia.org/wiki/Materialisme>)

Narsissisme: innebærer en holdning av ekstrem opptatthet av og kjærlighet til seg selv som innebærer en manglende evne til kjærlighet overfor andre mennesker.

Hedonisme: her siktes det til en filosofisk etisk strømning som betrakter vellyst/nyttelse som det øverste gode og som en betingelse for lykke og «det gode liv». I motsetning til Epikurs forståelse av hva lyst innebærer, tenker hedonistene i sin alminnelighet utelukkende på den lyst som er innrettet mot de materielle og kjødelige nytelser, og dermed på en livsinnstilling som er grunnleggende egoistisk orientert mot fysisk nytelse. (<http://no.wikipedia.org/wiki/Hedonisme>)

³⁰ Monoteisme: er et livssyn/en religion som tror på én Gud (<http://no.wikipedia.org/wiki/Monoteisme>)

Panteisme: er en metafysisk filosofi og religiøs lære som hevder at *Gud er alt* og *Alt er Gud*. Den vil dermed også hevde at alt er en enhet, dvs. uendelig, altomfattende samt evigvarende, og på en eller annen måte guddommelig selv om guddommen er immanent. (<http://no.wikipedia.org/wiki/Panteisme>)

hverandre”³¹. De blir nære venner, både på og utenfor sykehuset. Vennegjengen har hovedfokuset i serien, men handlingen dreier seg også om andre ansatte på det fiktive Seattle Grace Hospital, da særlig de legene turnusstudentene har spesielt nær kontakt med, både som venner og som kjærester. Videre dreier handlingen seg også til en viss grad om noen av pasientene.

Turnuslege Meredith Grey presenteres som hovedpersonen. Det er henne historien skapes rundt, og hun har rollen som *voiceover*³² i de fleste episodene. Altså er det hennes personlige refleksjoner som skaper en slags ramme rundt hver enkelt episode, og som dermed bidrar til konteksten for formidlingen i den konkrete episoden. Serien er bygget opp slik at det meste av handlingen skjer på selve sykehuset, kun med små utblikk til privatlivet utenfor.

Generelt former hovedpersonene mer eller mindre faste par. Meredith Grey har et ”on-off relationship” med Dr. Derek Shepard, overlege på neurokirurgi. Izzie Stevens var i begynnelsen av serien sammen med med-student Alex Karev, men har senere hatt flere andre forhold. Cristina Yang er forlovet med Preston Burke, overlege på kardiografi. George O’Malley er gift med ortopedan Callie Torres.

Andre sentrale personer er Miranda Bailey (hovedassistenlege), Richard Webber (sjef for kirurgisk avdeling) og Addison Forbes Montgomery-Shepherd (overlege på barselsavdelingen).

I serien følger vi disse menneskenes hverdag på sykehuset, både som fagpersoner og som privatpersoner. Nettsiden tv.com sier dette om Meredith Grey: ”*Meet Meredith Grey. She's a woman trying to lead a real life while doing a job that makes having a real life impossible*”³³. Videre sier nettsiden dette om vennene: “*They are participating in the toughest surgical residency program west of Harvard. But their new jobs aren't the only things they have to keep them busy. There are always their personal lives. That is, if they get a chance to have them...*”³⁴

³¹ Tv2: <http://www.tv2.no/magasiner/greysanatomy/article862722.ece>

³² En *voiceover* er en stemme for forteller, kommentator eller annet i bakgrunnen av en film/dokumentar (<http://no.wikipedia.org/wiki/Voiceover>)

³³ Tv.com: <http://www.tv.com/greys-anatomy/show/24440/summary.html>

³⁴ Tv.com: <http://www.tv.com/greys-anatomy/show/24440/summary.html>

3.2 Kort om livsrammer og fokusområder i *Grey's Anatomy* – som nødvendig bakteppe

Et typisk kjennetegn ved livet i en dramaserie, er at det sosiale universet er relativt lite og lukket. Dette gjelder også for legestudentene i *Grey's Anatomy*. Den lille gruppen mennesker både bor og jobber sammen, slik at alle sider ved livet – og dermed også alle roller enkeltpersonen trer inn i – utspiller seg i relasjon til den samme gruppen mennesker. De få glimtene vi får fra verden utenfor skjer hovedsakelig via pasientene og ved korte utblikk til hovedpersonenes boliger. Dermed kan en si at arbeidsplassen utgjør størsteparten av det sosiale universet.

Videre er handlingen først og fremst sentrert rundt dialoger mellom de sentrale personene i serien, der deres håndtering av ulike roller og kombinasjonen av det å være karrieremenneske og privatperson er i fokus. Denne analysens problemstilling er dermed meget aktuell, siden dette fokuset er en del av den grunnleggende settingen hele serien bygger på.

Når det gjelder tidsaspektet i serien, synes det som tiden går, men den går langsomt. Noen temaer varer bare over noen få episoder, mens andre utspiller seg over mange episoder eller hele sesongen. Tid som døgnrytme og årssykluser finnes det bare korte glimt av. Generelt sett er det umulig å si om legestudentene har dag- eller nattevakt, og hvor lange skift de har på sykehuset – for vanligvis synes de å være på sykehuset store deler av døgnet.

Samtidig som hovedanliggendet i serien er rettet mot legestudentenes tilværelse og virkelighet på sykehuset, er ikke denne virkeligheten først og fremst medisinsk. Derimot ligger hovedvekten på ulike sosiale og mellommenneskelige relasjoner. Med utgangspunkt i analyseverktøyets kategorier, finner vi flere innfallvinkler for analysen: Vennskap, samhold og de sosiale båndene som binder mennesker sammen, er et av hovedtemaene som utforskes gjennom hele serien. Kjærlighet og sex er andre store tema, hvor både søken etter – og forståelsen av - kjærlighet, samt håndteringen av seksuelle behov og seksuelt begjær, er grunnleggende. Implisitt her, men også direkte, er så utforskingen av identitet et sentralt område. Nettopp derfor er denne analysens kjerneområde så vesentlig, med forståelsen av identitet i spenningen mellom prestasjoner og relasjoner, mellom karriere og privatperson, som hovedspørsmål.

Med dette som bakteppe og generell introduksjon, går vi til en presentasjon av utvalgte hovedpersoner før selve analysen.

3.3 EKSKURS: Presentasjon av utvalgte hovedpersoner

- dr. Meredith Grey – spilt av Ellen Pompeo

Meredith er en søt, småstammende, vimsete ung dame, som har en egen evne til å få oss til å føle sympati med henne. Hun er ofte den som holder vennegjengen sammen, en som de andre hører på og som kan løse problemer vennene i mellom. Noen ganger kan hun gi inntrykk av å være fornuften selv, mens andre ganger er det hun selv som trenger fornuftige bidrag fra andre. Meredith synes på mange måter å være både seriens hovedperson og vennegjengens midtpunkt. Når det gjelder kjærlighetsforhold, er Meredith (mer eller mindre) kjæresten til Derek Shepard.

Meredith gikk ut som en av de beste i sitt kull på legestudiet. Hun behandles på mange måter som adelig fordi hennes mor, Ellis Grey, var en anerkjent pioner innenfor kirurgien, kjent for å bryte barrierer som dyktig kirurg og som karrierekvinne. Ellis bodde tidligere på et pleiehjem fordi hun led av Alzheimers, men hun dør i løpet av sesong 3.

Meredith viser stort potensiale og talent som kirurg. Tidlig i turnusen skiller hun seg ut ved å fremvise kunnskap i form av å gjøre flere vanskelige diagnostiseringer og delta i avanserte operasjoner. Hun er intelligent og lovende, men har blitt utsatt for et favoriseringstempel på grunn av hennes forhold til kirurgen Derek og hennes mors renommé. Hun er svært fokusert på jobben, og en utfordring for henne er å koble av når hun har fri.

- dr. Cristina Yang – spilt av Sandra Oh

Personen Cristina er definitivt ikke et følelsesmenneske. Hun er arrogant, aggressiv og ufølsom, og har ofte noen frekke kommentarer på lur. Samtidig er hun (som oftest) bunn ærlig i sine kommentarer, på den måten at hun ikke legger noe i mellom. Hun er en selvproklamert ateist, som tror på medisin, vitenskap og logikk. I vennegjengen synes Cristina å ha en nærest relasjon til Meredith. Cristina var gjennom store deler av sesong 3 forlovet med legen Preston Burke, et forhold mellom to mennesker som på mange måter er rake motsetninger. Men på selve bryllupsdagen blir dette forholdet brutt.

Cristina er et utpreget konkurransemenneske, som har høy driv og klare mål. Hun er alltid klar for en kirurgisk utfordring, jo vanskeligere – jo bedre. Samtidig mangler hun ofte mellommenneskelige karaktertrekk som er nødvendige for å utføre jobben som lege på en best mulig måte. En riktig og formell oppførsel overfor pasientene er ikke blant Cristinas sterke trekk, ei heller evnen til empati og medmenneskelighet. Allikevel er det tydelig at Cristina er svært intelligent, hun lærer raskt og har en fabelaktig hukommelse.

- dr. Isobel "Izzie" Stevens – spilt av Kathrine Heigl

Izzie er en samvittighetsfull og ordentlig jente som ofte styres av sine følelser. Hun synes å ha en overbevisning om at alle mennesker er gode på bunnen, og velger å tro på dette inntil det motsatte er bevist. Hun er opptatt av samhold og vennskap, noe som blir særlig tydelig på merke- og helligdager, hvor hun er fullstendig bestemt på å feire det en kan feire. Hun er ikke redd for å si hva hun mener, men noen ganger er ikke timingen den beste. At hun er et følelsesmenneske gjør at hun noen ganger ender opp med å gjøre gale valg, som å bidra til sin forlovedes død. Etter dette har ikke Izzie funnet en ny partner, men hun innser på slutten av sesongen at hun er forelsket i George, en gift medstudent som har et sidesprang med henne.

Izzie vokste opp under helt andre forhold enn de andre turnuslegene, og har jobbet hardt for å komme dit hun er nå, blant annet ved å jobbe som modell for å betale for legestudiene. Dette gjør at hun også har et behov for å bevise at hun er verdig den plassen hun er tildelt. Hun er jobber hardt og har en egen evne til å få pasientene til å føle seg vel, noe som noen ganger fører til at hun kommer litt for nært inn på pasientene, ved å dele fra sitt personlige liv. Hun er ambisiøs og dyktig, men har ikke alltid troen på sin egen kompetanse.

- dr. Derek Shepherd – spilt av Patrick Dempsey

Derek er en flørtende og sjarmerende mann med tilnavnet McDreamy. Han gir inntrykk av å være en empatisk og god mann som blir likt av de fleste rundt han, både venner, kollegaer og pasienter. Han er kjæresten til Meredith – i alle fall i perioder. De to inngikk et forhold mens Derek fremdeles var gift, men i en skilsmisseprosess – uten at Meredith visste om det. Når han nå offisielt er skilt og Meredith har tilgitt Derek at han holdt det skjult, har de to inngått et mer (eller mindre) stabilt forhold. De mindre stabile delene av forholdet dominerer mot slutten av sesongen, noe som fører til at Meredith gjør det slutt i vielsen til Cristina og Preston.

Derek er anerkjent som er av de beste i verden innenfor neurokirurgi. Han er en dyktig og kompetent kirurg som klarer å opprettholde og balansere viktigheten av medfølelse og god legeetikk i møtet med pasientene. Han ble i siste episode av sesong 3 tilbudt stillingen som sjef for kirurgisk avdeling, men takket nei til dette. Dereks utfordringer handler i stor grad om å skille mellom jobb og privatliv, et likhetstrekk han har med Meredith.

- dr. Preston Burke – spilt av Isaiah Washington

Preston er en samvittighetsfull, snill og omtenkssom mann. Han synes å være godt likt av menneskene rundt han, og havner sjeldent i konflikter med de andre, noe han også bevisst forsøker å unngå. Han er målrettet, målbevisst og gir hele sin innstats for saker han tror på eller ønsker. Preston var forlovet med Cristina, et forhold som varte relativt lenge, men som med god grunn kunne kalles et brokete forhold og som dermed endte med at Preston brøt forlovelsen på selve bryllupsdagen.

Preston var tidligere overlege på kardiografisk avdeling, altså innenfor hjertekirurgi. Han er en glimrende kirurg med evnen til empati. Preston ble skutt på slutten av sesong 2, en skade som førte til

en skjelving hånden. Han opplevde et sterkt ønske om å returnere til jobben, og fikk hjelp av Cristina til å skjule skjelvingen, en konspirasjon som Cristina til slutt ikke klarte å holde hemmelig lenger, og som ødela Prestons sjanser om å overta stillingen som sjef for kirurgisk avdeling etter Richard Webber.

- dr. George O'Malley – spilt av T. R. Knight

George er på mange måter gutten du ikke legger spesielt merke til. Samtidig er han "godgutten" i vennegjengen av legestudenter. Det at han har et positivt syn på livet og er mer emosjonell enn de fleste andre menn gjør at han ofte kommer i konflikt med de andre legene/legestudentene/vennene. George er gift med kollega Callie Torres, men hans egenskaper til å pleie og styrke dette forholdet er ofte svake/sviktende og mangelfulle, i tillegg til at han er utro.

George gir ikke inntrykk av å være den smarteste blant legestudentene, men han har en god evne til å få kontakt med pasientene. Dessuten synes å ha stor innsatsvilje, særlig når det gjelder saker han tror på.

- dr. Miranda Bailey

Miranda er en sterk kvinne på alle måter. Tidligere levde og åndet hun for jobben, men etter å ha fått et barn synes hun å ha blitt litt mildere og har funnet flere/andre verdier i livet. Hun kan virke hard og krevende på utsiden, men på innsiden skjuler det seg et ekte engasjement og omtanke for menneskene rundt henne.

I jobbsammenheng går Miranda under tilnavnet "The Nazi" ("Nazisten") (jmf. det harde ytre). Hun er en hardtarbeidende og målbevisst kvinne. I løpet av sesong 3 får hun muligheten til å starte et prosjekt som tilbyr gratis legehjelp til mennesker som ikke har råd til å betale for det, en drøm hun har hatt i mange år. Men hun går også glipp av en annen drøm, nemlig å bli tildelt stillingen hovedassistentlege, en jobb som gikk til Callie Torres.

- dr. Callie Torres

Callie er en vennlig, vennskapssøkende ung kvinne. Hun har hatt litt trøbbel med å komme innenfor vennegjengen av legestudentene. Men generelt sett gir hun inntrykk av å være sterk og selvstendig. Hun er gift med George O'Malley, et ekteskap som ble inngått i hemmelighet og som synes å være relativt utstabilt. Callie er tydelig mistenksom overfor George og Izzie, og syns å ha intuisjoner om at noe forgår mellom de to.

Callie er ortoped, men på slutten av sesong 3 tildeles hun stillingen som hovedassistentlege. Hun er dyktig og effektiv i sin jobb, og oppnår respekt blant kollegaene.

- dr. Richard Webber

Richard er den vise og respekterte sjefen for kirurgisk avdeling, som tar kloke valg på jobben, men som tydeligvis har forsømt sin kone og privatlivet. Det går så langt at hun forlater Richard, noe som gjør at han søker tilflukt der han føler seg mest hjemme; på jobben.

Richard nyter stor anseelse hos de ansatte, hvor han kan opptre både som forståelsesfull støtte eller som provokatør og streng, der det er nødvendig. Hans prosess for å slutte som sykehusdirektør for å forsøke på ny med kona, får en uventet tvist i siste episode av sesong 3, hvor Derek takker nei til stillingen, og forlater seerne i uvisse om denne saken frem til sesong 4.

4. Grey's Anatomy – en analyse

Når vi nå retter søkelyset mot forståelse og forankring av identitet i Grey's Anatomy med særlig fokus på spenningen mellom prestasjoner (karriere) og relasjoner (privatlivet), tas utgangspunktet i første kategori i analyseverktøy; "forholdet til seg selv og sine". Et generelt blikk på identitetsspørsmålet i Grey's Anatomy er imidlertid nyttig som bakteppe.

4.1 Grey's Anatomy og spørsmålet om identitet – et generelt blikk

*No one believes their life will turn out just kind of ok. We all think we're going to be great. And from the day we decide to become surgeons, we are all filled with expectations. Expectations of the trials we will blaze, the people we will help, the difference we will make. Great expectations of who we will be, where we will go, and then we get there...*³⁵

Ut fra dette sitatet signaliseres det at vi alle håper, tror og ønsker at livene våre skal være av betydning, at vi virkelig kan oppnå noe. Samtidig sier utsagnet også noe om motivasjon - om drivkraften og målsetningene som bringer oss nærmere oppnåelsen av disse drømmene. Når det gjelder legestudentene på Seattle Grace Hospital, kan en spørre seg hvorfor disse unge menneskene vil bli leger? For noen synes det å handle om status (Alex), for noen om selvrealisering eller å bli den beste (Meredith og Cristina), mens for andre har det utgangspunkt i et idealistisk ønske om å hjelpe andre mennesker (Izzy og George). Uansett er det et ønske om å utgjøre en forskjell på en eller annen måte – og dette kan sies å være knyttet til deres forståelse av seg selv og deres identitet.

³⁵ Episode 13, Meredith i voiceover

Baumans utsagn om samtidens syn på identitet som noe en kan skape og forme etter eget ønske (Bauman 2000:44) synes å aktualiseres her. I lys av dette, vil en stor del av identitetskonstruksjonen være avhengig av hvilket yrkesvalg en gjør. Dermed er det interessant at mye av det som skjer i Grey's Anatomy, i bunn og grunn synes å handle nettopp om legestudentenes (og legenes) søken etter en identitet eller å forstå seg selv og sine omgivelser og nå sine mål. Som Meredith sier det: *...as tough as wanting something can be, the people who suffer the most, are those who don't know what they want.*³⁶

4.2 Grey's Anatomy og spørsmålet om identitet - et blikk på forholdet prestasjoner og karriere

Med utgangspunkt i den observerbare livspraksisen i analyse materialet, trer **Cristina** fram som det tydeligste eksempelet på karrierefokus i Grey's Anatomy. Gjennom store deler av sesong tre planlegger hun bryllupet med Preston. Denne kombinasjonen mellom å planlegge bryllup i det private og arbeide for å oppnå suksess som kirurg, blir ved flere anledninger en utfordring, og både hennes handlinger og utsagn peker entydig mot at hovedvekten synes å ligge på hennes identitet som kirurg.

Legestudentene studerer hardt til eksamen, en eksamen de må klare for å kvalifisere til å fullføre turnusperioden. For Cristina, som for de andre, er dette ramme alvor – vinn eller forsvinn. Midt i dette forsøker Preston på ulike måter å få Cristina til å vie deres kommende bryllup litt oppmerksomhet. I en scene handler dette om å velge bryllupskake, samtidig som legestudentene sammen pigger til eksamen³⁷. Cristinas reaksjon vitner om hennes fokus: *I'm trying to study for the most important test of my intern career. I don't have time for wedding cake.* Dette er naturligvis på én side forståelig, men sett sammen med Cristinas fokus gjennom hele sesongen, er dette et signal om at det er karrieren som står i sentrum. Privatpersonen Cristina har hun minimal tid til. Utsagnet *"I'm not a bride, I am a surgeon"*³⁸, rettet til sin forlovede Preston, peker også tydelig i retning av at hun plasserer sin identitet først og fremst i prestasjonene som kirurg, ikke i relasjonen som brud/kone.

³⁶ Episode 13

³⁷ Episode 21

³⁸ Episode 22

Ikke bare har Cristina liten tid til privatliv, det synes heller ikke som livet utenfor sykehuset betyr særlig mye for henne. Hun synes å plassere sin identitet først og fremst i legerollen. Dette blir også signalisert i scenen hvor Preston frir til Cristina og gir henne forlovelsesringen, hvorpå hun legger den fra seg på kjøkkenbenken fordi hun ”ikke er en typisk kone”. Hun sier: *Don't expect me to suddenly change. I'm a surgeon just like you. And we'll have money, we can hire a wife.*³⁹ Ikke bare sier dette noe om Cristinas syn på hva en kone er, men det sier også noe om hvor hun forankrer sin identitet. For henne synes identitetsavhengigheten først og fremst å være knyttet til karrieren, jobben – og ikke minst, det å være best. På et tidspunkt sier hun: *We're all here to win*⁴⁰.

Filosofen og eksistensialisten Jean Paul Sartre hevder at mennesker kun eksisterer når de kan si ”Jeg er det jeg ikke er” (Sartre, gjengitt av Dick Keyes 2003:75), noe som innebærer at mennesker kun er autentiske når de klarer å distansere seg fra ulike definisjoner. Dette synes til en viss grad å stemme for Cristina og behovet hun synes å ha for å markere avstand til å bli definert som brud og kone. Derimot er det karrieren, som hun ikke distanserer seg fra, som framtrer som den grunnleggende definisjonen på hennes identitet. Cristina synes å forankre sin identitet i karrieren, og dermed er det først og fremst denne rollen som opprettholder hennes forståelse av seg selv, som bidrar til hennes trygghet og mening i livet. Sartres sitat ”Jeg er det jeg ikke er” – sett i sammenheng med Cristina som eksempel – sier noe tydelig om forståelse og forankring av identitet, og grunnlaget denne identiteten bygges på.

Videre overfører Cristina disse oppfattelsene til Preston. I slutten av sesong to ble han skutt i hånda, noe som førte til en vedvarende skjelving i denne hånda. Han og Cristina har holdt dette hemmelig gjennom store deler av sesong tre, men Preston får etter hvert store personlige kvaler med dette, særlig når han får beskjed om at han er favoritten til å overta sjefsstillingen på kirurgisk avdeling. Et utdrag av dialogen mellom Preston og Cristina går som følger – hvor en tydelig kan legge merke til Cristinas oppfatning av hvem Preston er, han hun er forlovet med:

³⁹ Episode 14

⁴⁰ Episode 13

Preston: ... *I can't be chief, not now, not like this. Do you know how long I've wanted this? My entire career, and when I finally get it, there's blood on it. I had a tremor and I didn't say anything about it. It's unimaginable. It's unethical. I crossed the line.*

[...]

Cristina: *I did what you needed me to do. You were standing there looking at me telling me your whole life was your hands, if you couldn't operate, if you couldn't be Preston Burke.*⁴¹

Her blir Preston og Cristinas profesjonsidentiteter tydelige, hvor særlig Preston synes å være opptatt av å opprettholde en ærbar og ærlig profesjonsidentitet. For Cristina synes det i større grad å handle om statusen og ryktet ved profesjonsidentiteten, og viktigheten av å berge disse elementene i møte med den krisen hun opplever å stå i. Her ser vi altså at profesjonsidentiteten er av avgjørende betydning både for Cristina og Preston, og den synes å ha en viktig rolle i tilknytning til deres forståelse av seg selv og sine identiteter. Med utgangspunkt i begrepet identitetsavhengighet, ser vi at forankringen og forståelsen av deres identiteter synes å plasseres i deres prestasjoner tilknyttet karrieren.

Sitatet overfor viser at Cristina definerer Preston på samme måte som seg selv – de er først og fremst kirurger. Akkurat i denne relasjonen er det ekstra spesielt, siden de to er forlovet. Kjærlighetsrelasjonen synes imidlertid ikke å ha stor legitimeringsmakt når det gjelder identitet. Cristina og Preston er dermed et tydelig eksempel på at identitetsavhengigheten synes å ligge i prestasjonene mer enn relasjonene.

Et interessant moment i denne sammenhengen er at identitet – hvem jeg er – ikke synes å handle om det en har på innsiden, det en er født med eller er tildelt/gitt. Hvem jeg er, er knyttet til hva en oppnår i livet, altså om å skape sin identitet (sml. Bauman). Cristina synes selv å ta på seg hele ansvaret for hvem hun er. Hun må med andre ord ”skape seg selv”. Når da denne identiteten trues, fordi det blir avslørt at Cristina har hjulpet Preston å holde skjelvingen i hånden hemmelig ved å opptre som hans personlige assistent, synes det som Cristinas verden - slik hun oppfatter den - raser sammen. På slutten av episode ni sier hun: “*Then how come I walked across the parking lot and realized I can't go home. Where am I supposed to go?*” (Dette sitatet kommer etter at Cristina selv har røpet

⁴¹ Episode 9

hemmeligheten fordi hun ikke lenger orket å bære på den. Og nå tør hun ikke gå hjem til leiligheten hun og Preston deler.) Den underliggende betydningen i denne replikken synes å være at Cristinas identitet er truet. Dersom hun mister sin sjanse til å bli kirurg, hvem er hun da? Og ikke minst, dersom Preston ikke lenger kan jobbe som kirurg, hvem er han da? Dette er så rystende for hennes virkelighet, at hennes ”hjem” – hennes identitet – er truet.

Om vi knytter dette til Keyes’ forståelse av hvordan identitet er bygget opp, nemlig at identitet er sammensatt av erfaringer, selvbilder og det store helhetsbildet (Keyes 2003:2-11), finner vi at Cristinas erfaringer og opplevelser har skapt et selvbilde i henne av at hun er en kirurg – et karrieremenneske – og dette selvbildet bygger opp under hennes syn av hva som har verdi. På bakgrunn av dette har hun dermed en forståelse av sin identitet, en forståelse som integrerer erfaringene og selvbildene. Prestasjonene synes altså å ha hovedvekten i Cristinas forankring av identitet, mens relasjonene til andre ikke synes å være av vesentlig betydning. Videre synes hun ikke å forstå identitet som noe tildelt eller gitt utenfra, men derimot som noe hun kan skape selv, ut fra legitimering, fokus og valg.

I tillegg til Cristina, signaliserer **Callie** noen av de samme oppfatningene rundt identitet. Hun gir uttrykk for at hun noen ganger synes det vanskelig å være Georges kjæreste og kone, rett og slett fordi hun ikke vet hvordan hun skal oppføre seg⁴². Kanskje fordi hun ikke kjenner seg igjen i den rollen, og dermed er usikker på hvem hun egentlig er:

*...I'm out of my element here. I break bones for a living. I used to live in the basement, most days I wear last night's eyeliner to work. I don't give a crap what other people think of me. Because I am a happily independent successful woman and I like it that way.*⁴³

Callie er en sterk, uavhengig kvinne, som først og fremst er lege. Det er det hun kan, det hun kjenner seg igjen i, på mange måter det stedet hun forankrer sin identitet. Altså gir hun uttrykk for det samme som Cristina, bare ikke så sterkt og dominerende: hun er først og fremst kirurg, ikke kjæreste/kone.

⁴² Det kan selvfølgelig være vanskelig å forene rollene som kone og kollega, særlig når de aktualiseres samtidig. Men midt i dette synes det å være et poeng i at Callie synes å finne sin trygghet i rollen som kirurg.

⁴³ Episode 6

Et siste eksempel på seriens fokus på karrieremennesket, er **Richard**. Det kommer frem at han har valgt jobben fremfor familien. To av episodene ganske sent i sesongen involverer Richards kone, Adele, og her avsløres det at hun har tenkt å gå fra han, hun er lei av å vente på ektemannen sin som setter jobben fremfor privatlivet. Hun gir han et ultimatum; vil han beholde henne, må han slutte i jobben. Han klarer ikke forlate jobben, og dermed gir han samtidig opp ekteskapet. (Helt på slutten av sesongen ombestemmer han seg, annonserer at han allikevel skal slutte og forsøker å vinne Adele tilbake. Men om dette lykkes får vi ikke svar på før i sesong fire.)

At Richard synes å plassere store deler av sin identitet i rollen som lege blir tydelig i følgende utsagn, som er en respons til Izzie som vil slutte på grunn av den fatale feilen hun gjorde som lege⁴⁴: *But I stayed. I worked, I learned. I never made that mistake again. If I'd quit, all I would have had is that life that I lost. Instead I get to save lives. Every day, I get to save lives.*⁴⁵ Richard synes å forstå seg selv som legen som redder andre menneskers liv. Han innrømmer i stor grad at han har valgt jobben fremfor kona og familien, og må stå for det. Men han gjorde det tross alt for å redde liv. Det kan synes som at han har en forhåpning om at gjerningen å redde andre menneskers liv skal veie opp for at han ikke har reddet sitt eget familieliv, altså at han kan finne sin identitet i rollen og prestasjonene som lege når han har mistet sin identitet som ektemann og privatperson. Det at Richard i en periode overnatter og egentlig har sitt hjem på sykehuset, er illustrerende for nettopp hans identitetsforståelse. Han ofrer relasjonene sine for å lykkes i karrieren, og signaliserer dermed noe om hva han oppfatter som viktig og definerende i forhold til identitet og selvforståelse. Altså ser en igjen at karrieren og prestasjonene synes å veie tyngre enn relasjonene i identitetsforståelsen blant legene i Grey's Anatomy.

I og med seriens setting, er det naturlig at hovedpersonene oppfatter seg selv først og fremst som leger. Spørsmålet er imidlertid hva det er som synes å bære tyngden i forståelsen av egen identitet, og da er det interessant at den synes å hvile på prestasjonene.

⁴⁴ Izzie ble kjæreste med Denny Duquette, en hjertepasient som ventet på å få transplantert et nytt hjerte. Han står i donorkø, men mister sjansen for å få et nytt hjerte med fattige 17 sekunder. Dette gjør Izzie så opprørt at hun overtaler Denny til at hun skal gjøre tilstanden hans draktisk verre ved å skjære over en av ledningene til maskinene han er koblet til, for på den måten å flytte han oppover på donorlistene. Denny nekter først, fordi han er redd for at det vil ødelegge hele hennes karriere, men han gir etter når Izzie bryter sammen og bønnfaller han.

⁴⁵ Episode 5

Som det framgår ovenfor, synes det altså å være en gjennomgående tendens i retning av at det en har oppnådd i livet, de valg en har tatt og det en har prestert, bærer tyngden i forståelse av egen identitet. Under dette synes det å ligge en tanke om at identitet er noe som kan skapes og formes som en ønsker det.

Om det er konkurranseinstinktet, idealismen eller forventningene som er drivkraften i prestasjonsjaget og jakten på karriere, er forskjellig fra person til person i Grey's Anatomy. Forståelsen av hvem de er og hva som gir dem verdi, synes imidlertid tydelig å være knyttet til deres karriere og prestasjoner. Det er interessant å legge merke til at det de synes å lengte mest etter i livet, nemlig kjærlighet og tilhørighet, *ikke* er det samme området de signaliserer å sentrere sin identitet rundt. Det synes å være en spenning mellom uavhengighet/individualitet og lengselen etter nærhet og intimitet. Derimot synes evnen til å ta bevisste, personlige valg og nå de mål de har satt i livet, å være avgjørende for deres forståelse av egen identitet.

Som vi har sett ovenfor, er Cristina den som tydeligst synes å plassere sin identitet i rollen som lege, ikke som kvinne eller tilkommende brud/kone. I rollen som kirurg er hun konkurranseinnstilt og meget fokusert på å være/bli den beste. Hun referer til seg selv og Meredith når hun sier at de to aldri har strøket på en eksamen, de har alltid lykkes og er dermed de beste. For Cristina synes rollen som lege nærmest å handle om en form for selvrealisering. Karrieren fungerer som en måte å hevde seg selv, i motsetning til en idealistisk overbevisning om å hjelpe mennesker. Ett eksempel på dette finner en i følgende avsnitt, når Cristina får i oppgave å hjelpe en gutt som har svelget en mengde spillebrikker. Cristina må overvåke disse brikkenes ferd gjennom kroppen på vei ut og sier:

Cristina: *Dr. Bailey, isn't this more of a nurses job?*

Bailey: *Are you too good to help that boy?*

Cristina: *Yes! ...No. Definitely not, I just think I'd be more help if I was assisting in a surgery with you.*⁴⁶

⁴⁶ Episode 7

Her er det tydelig at Cristinas fokus ikke er hos pasienten, men derimot på hva hun selv ønsker – selv om hun forsøker å dekke over dette med “det rette svaret”. Dette peker igjen i retning av at Cristinas identitet er knyttet til å være best og å realisere sine mål. De fleste tilgjengelige midler på veien synes å være tillatt. Dette signaliseres tydelig når Cristina sier: *Well, surgery is the most competitive field in medicine. We're all here to win.*⁴⁷ Hun er konkurransepreget og for å vinne kampen om å bli den beste kirurgen, kreves det et fullstendig fokus på jobb. *Yes, I'm always prepared.*⁴⁸

Meredith har noen likhetstrekk med Cristina, men skiller seg allikevel tydelig fra henne. Hun er også målbevisst når det gjelder sin karriere, men hun er ikke like kompromissløs som Cristina. I en voiceover sier Meredith følgende: *To make it...to really make it as a surgeon, it takes major commitment.*⁴⁹ Dette sitatet - og serien i sin helhet - synes å kommunisere at det å lykkes som kirurg (karriere) medfører at andre sider av livet ikke kan prioriteres i like stor grad. Det følger imidlertid ikke automatisk av dette av prestasjonene skal bære hovedtyngden av ens identitet.

For Meredith ligger nok noe av motivasjonen for å bli lege i morens suksess og renommé som kirurg. Hun har noe å leve opp til. Når Ellis, Merediths mor, ligger på sykehuset og har en kort periode hvor hun er ”klar” (hun har Alzheimers), spør Ellis Cristina om Meredith har valgt hvilket fagfelt hun vil spesialisere seg innenfor. For Ellis er dette et av de viktigste valg i livet: *It tells you who they are.*⁵⁰ Altså har karrierevalget avgjørende konsekvenser for identiteten, slik Ellis ser det. I forhold til begrepet identitetsavhengighet, synes Ellis å forankre sin forståelse av identitet i karrieren, og signaliserer dermed at det som bærer hennes identitet og selvforståelse er hennes prestasjoner.

Ellis har videre en samtale med Meredith om hva datteren ønsker i livet. Meredith erkjenner at hun er lykkelig – hun vet hvem hun er og hun har funnet kjærligheten. Midt i fokuset på karrieren, gir Meredith her uttrykk for at relasjonene er vesenlige. Ellis reagerer sterkt på dette: *The Meredith I knew was a force of nature, passionate, focused, a fighter. What happened to you? [...] Listen to me Meredith. Anyone can fall in love and be blindly happy. But not everyone can pick up a scalpel and save a life. I raised you to be an*

⁴⁷ Episode 13

⁴⁸ Cristina i episode 6

⁴⁹ Episode 6

⁵⁰ Episode 14

*extraordinary human being. So imagine my disappointment when I wake up after five years and discover that you're no more than ordinary.*⁵¹ Her synes det som Ellis avviser at kjærlighet og lykke kan gi mening til livet. Derimot handler livets hensikt og mening om å utrette noe, her som kirurg. Kanskje er det som en reaksjon til dette at Meredith omtaler turnustjenesten hun er i som en test: *A surgeon's education never ends. Every patient, every symptom, every operation...is a test, a chance for us to demonstrate how much we know...and how much more we have to learn.*⁵² Samtidig sier dette sitatet noe om hvor mye som kreves for å bli kirurg, og underbygger Merediths uttalelse om det krever stort engasjement og innsatsvilje.

En som kommuniserer et litt annet syn på hva det innebærer å være kirurg er **Izzie**. Etter episoden med hennes forlovede, tviler hun på sine egenskaper innen medisin og ønsker ikke lenger å bli kirurg. Som hun sier det selv: *Clearly the doctor thing wasn't working for me.*⁵³ Her er det interessant å merke seg at vennene synes å ha et helt annet bilde av situasjonen. Særlig Cristina nekter å akseptere at Izzie skal slutte: *No you wouldn't. You're a surgeon. You operate. That's what you do. Sorry.*⁵⁴ Hvorpå Izzie svarer: *Why? I'm fine. I am not a surgeon.* Kanskje henger dette sammen med at Cristina har problemer med å akseptere at andre gir opp (jmf. hennes konkurranseinstinkt), eller at hun, som i Prestons tilfelle, ikke føler hun vet hvem er Izzie er dersom hun slutter. Preston har også problemer med å godta at Izzie tenker å gi opp sin utdannelse som kirurg: *You quit being a surgeon. You have two good hands and you aren't using them. Feel guilty about that.*⁵⁵ Han synes nesten å mene at hun har en forpliktelse til å gjennomføre, at når hun har muligheten og er så nære, kan hun ikke gi opp.

Izzie gir derimot inntrykk av å akseptere at hun ikke er kirurg. Sett i forhold til identitetsavhengighet, kan det synes som Izzie legger noe annet til grunn for sin selvforståelse. Hun synes ikke å tillegge karrieren like mye verdi og betydning som tilfellet synes å være for Cristina, for eksempel. Til forskjell fra de andre legestudentene, synes Izzies drivkraft mer å være på relasjoner og muligheten til å hjelpe andre mennesker, enn på prestasjoner. Til tider sliter hun imidlertid med å sette rammer for involveringen i pasientene.

⁵¹ Episode 14

⁵² Episode 24

⁵³ Episode 5

⁵⁴ Episode 5

⁵⁵ Episode 5

Når det gjelder synet på hvorfor de har valgt legeyrket og hvordan de utfører oppgavene, er det dominerende inntrykket at karriere og prestasjoner veier tyngst, og dette igjen synes å være bærende i deres egen identitetsforståelse. Dette er imidlertid ikke hele bildet, noe kontrasten mellom Izzie og Cristina viser. De er tydelige ytterpunkter blant hovedpersonene i Grey's Anatomy i denne sammenhengen.

4.3 Grey's Anatomy og spørsmålet om identitet – et blikk på forholdet

karrieremenneske og privatperson

Hovedpersonene i Grey's Anatomy befinner seg i en kontekst hvor skillene mellom privatlivet og det offentlige eller karrierelivet synes å være nærmest visket ut.

Vennegjengen både bor og jobber sammen, som venner eller som kjærester, slik at de omgås store deler av døgnet. Dette medfører at legenes privatliv synes å spille ut sin rolle innen karrierelivet, mens rollen som karrieremenneske også dominerer opplevelsen av å være en privatperson. Ett eksempel kan for eksempel være at to leger snakker om sitt kjærlighetsforhold mens de opererer en pasient. Nettopp dialogene viser i mange tilfeller at denne sammensmeltingen av karrieremenneske og privatperson, og balansen mellom fokus på prestasjoner og relasjoner, ikke alltid er like lett å håndtere, samtidig som de også kan avsløre hvilke roller som synes å være styrende for en persons opplevelse av egen identitet.

Et interessant spørsmål er hvordan de ulike legene og legestudentene håndterer ulike situasjoner som aktualiserer både rollen som karrieremenneske og privatperson. For eksempel, når de er på jobb, er de da utelukkende kollegaer, og mens de hjemme utelukkende er venner/kjærester? Eller overlapper disse rollene hverandre, og hva skjer da med forståelsen av hvem de er og hvordan de skal oppføre seg overfor hverandre? Når det gjelder den enkeltes identitetsforståelse, hvordan påvirker denne sjongleringen mellom karriererollen og privatpersonen deres oppfattelse av seg selv og sitt forhold til andre?

Meredith og Derek er et tydelig eksempel på at privatperson og karrieremenneske smelter sammen. De to forsøker å balansere karrieremålene med et fungerende privat- og kjærlighetsliv. Ikke bare er de kollegaer, hvor den ene er overlege mens den andre er turnuskandidat, de er også kjærester/samboere. Dette fører til situasjoner hvor det kan oppleves vanskelig å vite hvilken rolle en skal innta overfor hverandre – er de

kjærester/samboere eller kollegaer? Meredith gir ved flere anledninger uttrykk for at disse rollene synes å overlape hverandre, to ganger i én episode utbryter hun: *You're here. You're everywhere.*⁵⁶ For Derek synes det i en periode å nesten bli litt for mye, hvor Meredith, som resultat av hans egen oppfordring, svært hyppig gjennom arbeidsdagen holder han oppdatert på hva hun gjør og hvor hun er. Dette gjør at de private innslagene blir en stor del av deres arbeidsdager, og tvinger dem begge til å sjonglere flere roller samtidig. For Meredith og Derek kan det synes som at privatlivet tas med på arbeidsplassen, men også at arbeidsplassen tas med hjem, i privatlivet. Nettopp disse utfordringene er det som synes å komme til syne når Derek sier: *The relationship, the chief thing*⁵⁷, *how to juggle them both without getting distracted*⁵⁸.

Dette sitatet synes imidlertid på ulike måter å kunne beskrive de fleste legene på Seattle Grace Hospital. De aller fleste legene har en eller annen form for kjærlighetsrelasjon til en av de andre legene, samtidig som nesten hele gjengen også er en vennegjeng med nære relasjoner. Dette bidrar til at sjongleringen mellom private og arbeidsmessige aspekter blir krevende, og noen ganger nærmest umulig. Et talende eksempel er Derek og Preston som, selv om de ikke har et svært nært vennskap, deler gleder og frustrasjoner fra privatlivet, samtidig som de er bitre konkurrenter i kampen om å bli sykehusets nye sjefkirurg. En diskusjon de har, avsluttes med følgende ord:

Derek: *I thought you were my friend.*

Preston: *I thought you were my surgeon*⁵⁹

Begge utsagnene aktualiserer en relasjon dem imellom. Den ene synes å fokusere på vennerelasjonen mellom de to, mens den andre vektlegger mest relasjonen som kollegaer.

Et annet tydelig eksempel er **Cristina og Preston**. Her finnes den samme spenningen mellom privatpersonen og karrieremennesket som hos de andre legene, men de synes allikevel til en viss grad å ha funnet en måte å håndtere kaoset på – nemlig ved å definere seg som lege og karrieremenneske, ikke som privatperson. Samtidig viser det seg gang på

⁵⁶ Episode 5

⁵⁷ "The chief thing" handler om at Derek kjemper om å bli den nye sjefen på kirurgisk avdeling, en stilling han synes å være en av favorittene til.

⁵⁸ Episode 13

⁵⁹ Episode 9. De ulike rollene hovedpersonene inngår i, definerer ikke i seg selv deres identitet. Men hvordan en balanserer og prioriterer disse rollene henger sammen med forståelsen og forankringen av identitet.

gang at en slik forenkling ikke fungerer i lengden. Dette aktualiseres særlig tydelig i møtet mellom Cristina og Prestons mor, Jane. Utdrag av samtalen mellom dem går som følger:

Jane: *Are you planning to pursue a less time consuming speciality? Obstetrics perhaps? Or family medicine?*

Cristina: *Oh, I'm in the surgical program.*

Jane: *But after you're married?*

Cristina: (confused): *Married? I'm sorry married...*

Jane (interrupts): *Come Cristina. You've must considered the possibility. You're no spring chicken. I don't know a young woman who wouldn't marry my Preston given half the chance, He's handsome. He's brilliant. He's the best thing I've ever done in my life. He's the most important thing in the world to me.*

[...]

Cristina: [...] *Change my career after I'm married. What is this, 1953?*

Denne samtalen signaliserer mye av Cristinas syn på kombinasjonen ekteskap, karriere og identitet. Her ser en tydelig linjen fra forrige del-kapittel, hvor Cristina blant annet proklamerer: *I'm not a bride, I am a surgeon*. Cristina nekter å innrette seg etter det hun oppfatter som påtvungede kjønnsrollemønstre, men hevder sin frihet og rett til å etterjage sine egne mål og drømmer. Dette sier også noe om hennes syn på identitet, både i form av at identitet ikke er noe som tildeles (hun vil ikke tildeles rollen som kone), men noe som velges (gjennom hennes karrieremål) – og at prestasjonene og karrieren synes å veie tyngre enn relasjonene, også den private og ekteskapelige relasjonen.

Selv om Cristina på mange måter ser ut til å avvise viktigheten av privatliv og nære, mellommenneskelige relasjoner, og retter hele sitt fokus mot å lykkes med karrieren og bli en suksessfull kirurg, finner vi også eksempel på at Cristina synes å ønske nære relasjoner allikevel. Mens Ellis, Merediths mor, ligger på sykehuset og har en "klar" periode (jfr 4.2), tar Cristina kontakt med henne. Bakgrunnen er at Ellis, som tidligere var en meget suksessfull kirurg, har opplevd spenningen som kan oppstå mellom rollen som karrieremenneske og privatperson, og Cristina spør: *Will it get in my way? Can I have both? Can I be a great surgeon and have a life?* Til dette svarer Ellis: *...I didn't try hard*

enough.⁶⁰ Altså synes Cristina å ønske et privatliv, men vil ikke tillate det å ødelegge karrieren. Prestasjonene og karrieren er fremdeles hovedfokuset. Ellis signaliserer at det er mulig å ha begge deler – men det krever innsats og vilje. Ser vi dette i forhold til begrepet identitetsavhengighet og det Cristina har signalisert tidligere, viser det seg her at hun kanskje søker noe mer som forankring av sin identitet, noe mer enn at den bare forankres i prestasjonene og karrieren. Utsagnet her synes hun å peke på at behov for relasjoner og familieliv.

Som vi pekte på i 4.1, blir **Izzie** på sin side, ofte personlig involvert med pasientene, og fremtrer som den av legestudentene som har vanskeligst for å skille mellom sin rolle som lege og rollen som privatperson. Dette gjelder både i relasjonene til vennene, kollegaene og pasientene. At det en utfordring å skille mellom rollene overfor vennene, er forståelig innen konteksten av *Grey's Anatomy*, men noen ganger har Izzie vanskelig for å forstå eller å godta skillene. Et eksempel viser seg i en samtale med George:

Izzy: What was that with Meredith?

George: We have a thing

Izzy: Wait. You have a thing with Meredith and I don't know about it? I live with you, I see you every day.

*George: It's a work thing*⁶¹

Skillene mellom ulike roller er altså tynne, noen ganger nesten usynlige. Særlig vage blir disse skillene i perioden Izzie og George har et kjærlighetsforhold og i tiden etter at det er avsluttet. Flere scener viser at de tydelig synes det er vanskelig å skulle samarbeide på jobb, fordi privatlivet er så nært og påtrengende. Å kombinere disse rollene blir rett og slett for innviklet. Enkelte ganger gjelder det samme for vennerelasjonene. Når er de først og fremst venner og når er de kollegaer?

Mens Cristina har en veldig tydelig innstilling her, som vi har sett, har Izzie et litt annet forhold til spenningen mellom disse rollene. Én episode er når Preston og Izzie ender i en liten uoverensstemmelse, hvor Preston insinuerer at han ble beskutt fordi han, på Izzies ønske, skulle sjekke tilstanden til Danny, Izzies forlovede. Fordi Preston var Dennys lege

⁶⁰ Episode 14

⁶¹ Episode 6

og Izzies sjef, men samtidig forloveden til en av hennes beste venninner, synes det her som at de har vanskelig for å vite hvilken rolle som skal aktiviseres. Izzies respons er: *We were friends. You were my boss, but I think we were friends too.*⁶² Hun synes å ønske at de to rollene skal kunne kombineres.

George og **Callie** begynte sesongen som kjærester, men får en impulsivt innfall og gifter seg. De flytter dermed sammen som mann og kone, samtidig som de også omgås som kollegaer på jobben. Her finner vi altså en slags dobbel relasjon mellom de to, basert på to ulike roller de har i forhold til hverandre. Her tenker George tydeligvis at det er uproblematisk å offentlig vise sin kjærlighet til Callie, også ved å forføre henne på sykehuset i arbeidstiden, mens Callie etter hvert synes å få problemer med dette, også fordi hun er hans overordnede:

Callie: *We're working, George*

George: *Yeah*

Callie: *Ok, I'm your boss right now*

George: *Ok.*

Callie: *All right?*

George: *A very sexy one...*

Callie: *No. You cannot undermine my authority in front of the other interns, in front of my peers.*⁶³

Dette er et eksempel på scener hvor det blir tydelig at det ikke alltid er lett å balansere rollen som lege med den private sfæren. Med seksuelle undertoner inntar George rollen som ektemann, samtidig som han opptrer i rollen som lege. Callie på sin side synes å ha andre tanker om hvordan de ulike rollene i relasjonen dem i mellom skal aktualiseres og balanseres.

Dette med seksualitet og seksuelle behov er også en integrert del av denne seriens virkelighetsverden. Blant legene på Seattle Grace Hospital synes det å finnes visse seksuelle behov som stadig trenger tilfredsstillelse, ofte også rimelig umiddelbart. Dette gjelder både innen de mer faste kjærlighetsforholdene og ved mer og mindre tilfeldige

⁶² Episode 5

⁶³ Episode 15

møter som synes å være motivert ut av rent begjær. Dette resulterer i at seksuelle opplevelser og tilfredsstillelser like gjerne finner sted på ulike rom på sykehuset, som i deres privat hjem.

Denne tendensen illustrerer metaforen om mediene som speil og motor, blant annet fordi den spiller på trekk som vi ofte finner igjen i samtiden; nemlig ”umiddelbar behovstfredsstillelse”, som synliggjøres gjennom oppfatninger som ”har du lyst, har du lov” og ”alt er naturlig”. Dermed synes det her å være spor ikke bare av det postmoderne, men også av det naturalistiske livssynsperspektivet. Holdningen til seksuell tilfredsstillelse synes også å ha en kobling til narsissisme, hvor individet og ”jeget” er fullstendig i fokus og mine behov er viktigere enn alt annet. Dette synes å være hovedtemaet i hele episode 2, hvor utdrag av den innledende og avsluttende *voiceoveren* går som følger: *The body naturally follows its impulses. Which I think is what makes it so hard for us to control ours (...)**The body is a slave to its impulses. But the thing that makes us human is what we can control.*⁶⁴. Eksempler på hvordan dette aktualiseres er for eksempel Meredith som velger å sjonglere et kjærlighetsforhold til to menn fordi hun ikke klarer å velge. På et tidspunkt proklamerer hun: *Go with your gut. Follow your instincts*⁶⁵. Den naturalistiske, narsissistiske og hedonistiske undertonen er tydelig. Det er tydelig at seksuell utfoldelse - som tradisjonelt har vært knyttet til den private sfære – her mer eller mindre åpenlyst, utfoldes på den offentlige arenaen som arbeidsplassen jo er, og ofte i rollen som lege/legestudent. Dette er enda et eksempel på sammenblandingen mellom det private og det karrieremessige.

To andre eksempler når det gjelder utfordringen med å skape en balanse mellom privatpersonen og karrieremennesket, og forståelsen de har av seg selv når det gjelder dette, er **Richard** og **Bailey**. De to har lignende utfordringer i det de forsøker å opprettholde karrieren og det den krever, med et privat familieliv. De er på mange måter i hver sin ende av en tidsskala her, fordi Bailey nettopp har fått et barn og forsøker å rettfærdiggjøre et like aktivt karrierejag som tidligere, samtidig som hun nå har en sønn å ta vare på. Richard er i andre enden, hvor et langt liv som kirurg og sjef for kirurgisk avdeling har ført til at konen har fortlatt ham, fordi det er tydelig at han har valgt karrieren

⁶⁴ Episode 2

⁶⁵ Episode 2

fremfor familien. I en scene synes det som Richard advarer Bailey mot å gjøre det samme som han:

Richard: *Miranda, go home*

Bailey: *I'm almost done*

Richard: *Go home, see your family. You have to accept there are days when you can't do it all. You have to delegate.*

Bailey: *I do*

Richard: *And then you do all the work anyway. And you're still doing it*

[...]

Bailey: *There's always gonna be a fish in a man's penis, chief. [...]*

Richard: *If you don't slow down, you might end up without a family to go home to.*⁶⁶

Bailey signaliserer her at karrieren lett kan ta hele fokuset i livet, fordi det alltid vil finnes nye, spennende og utfordrende oppgaver å ta fatt på (uttrykt i *There's always gonna be a fish in a man's penis*, som henviser til diagnosen til en pasient). Men Richard synes å advare mot dette, noe som peker i retning av at hans egne prioriteringer av karriere (prestasjoner) over familien (relasjoner), ikke gjorde han lykkeligere? Det synes som Richard opplever et stort nederlag når konen forlater han, men samtidig synes han å mene at han ikke hadde noe valg: *But I stayed. I worked, I learned. I never made that mistake again. If I'd quit, all I would have had is that life that I lost. Instead I get to save lives. Every day, I get to save lives.*⁶⁷ Richard redder liv, og gir uttrykk for at hans identitet er forbundet med å være "livredder" – å være lege. Altså synes han å vektlegge både prestasjoner og relasjoner, men ikke de personlige relasjonene, verken til seg selv eller sin kone.

Etter at Bailey fikk barn er hun blitt anklaget for å ha "gone soft", at hun er blitt for myk og at dette har påvirket arbeidet hennes i negativ forstand. Men Richard har et annet perspektiv på dette: *...being a parent makes you a better doctor.*⁶⁸ Dette indikerer at karrierelivet og privatlivet ikke trenger å være avsondret. Derimot peker utsagnet mot at erfaringer fra privatlivet kan innvirke positivt på yrkeslivet, i og med at det lettere kan bli

⁶⁶ Episode 21

⁶⁷ Episode 5

⁶⁸ Episode 5

en balanse mellom prestasjoner og relasjoner. Izzie synes å signalisere noe av den samme oppfatningen av dette, fordi hun ønsker å kunne balansere karriere og mellommenneskelige relasjoner. Richard og Bailey synes imidlertid bare å anerkjenne relasjonenes viktighet, samtidig som de synes å tillegge sine egne prestasjoner og karrieremål større verdi.

En annen lege med lignende utfordringer, men i noe annen form, er **Addison**. På slutten av sesong tre drar hun til Los Angeles på det som synes å være en ferie, men som viser seg å være motivert ut fra andre hensikter. Hun oppsøker nemlig en gammel venninne som også er lege, for å søke hennes hjelp til å bli gravid. Addison har latt karrieren være hovedfokuset hele sitt liv (hun er rundt 40 år), og nå opplever hun at dersom hun noen gang skal få barn, bør det bli nå. Det synes som hun opplever en liten identitetskrise: hun satset på karrieren, men hva har det gitt henne? Nå forsøker hun å finne svaret et annet sted: *A baby, that is my answer. Find a sperm donor, have a baby. My new dream...a baby.*⁶⁹ Videre sier hun til venninnen sin: *...you did it. You got married, you had a baby. You're my example.*⁷⁰ Addison synes her å gi uttrykk for at hun nå ønsker å finne seg selv i noe annet enn karrieren: *That's why I'm doing this. I want my life to change. I need...my life to change.*⁷¹

Det viser seg imidlertid at Addison ikke kan få barn, noe som resulterer i at hun synes å stille store spørsmålstegn ved de valgene hun har gjort i livet: *I have the great guy. I don't have a baby because I'm focusing on my career. And then I have the other guy. I don't have his baby because he's not the great guy. And now I don't have the great guy or the other guy, and I'm finally ready to have a baby, and I can't. That is so...exactly what my life is. [...] I just didn't realize I was out of time, that's all.*⁷² Alt dette synes å tvinge Addison til å tenke nøye gjennom hvem hun egentlig er og hva hun egentlig vil i livet. Har hun tatt riktige valg og prioriteringer? Hun konkluderer: *I just never thought about it. What I would do, you know? What the dream would be if I couldn't have my dream.*⁷³

⁶⁹ Episode 22

⁷⁰ Episode 22

⁷¹ Episode 22

⁷² Episode 22

⁷³ Episode 23

For legestudentenes del, synes utfordringen med å balansere en lovende karriere med et privatliv å være en integrert del av deres søken og forming av egen identitet, nettopp fordi valg og vekt av fokus og roller på dette området synes å påvirke hvem de opplever at de er. Meredith sier i en voiceover: *As interns we know what we want...to become surgeons. And we'll do anything to get there... Suffer through killer exams, endure 100-hour weeks, stand for hours on end (in) operating rooms. You name it, we'll do it... The tough part though is reconciling this huge thing we want, to be surgeons, with everything else we want.*⁷⁴ Det er interessant å se dette i sammenheng med forståelsen av identitetsavhengighet, altså hvor en forankrer forståelse av trygghet, mening, tilhørighet og identitet. De fleste legene og legestudentene i Grey's Anatomy synes i stor grad i plassere disse forståelse i relasjon til prestasjoner – nærmere bestemt prestasjoner i forhold til karrieren. I utgangspunktet synes legene i Grey's Anatomy altså å være villige til å ofre alt for å bli kirurger. Noe som kan henge sammen med deres forståelse av hva som gir identitet og hvor en får identitet fra. Ved å velge å bli lege, velger de også sin identitet. Dermed blir det kanskje enda viktigere å gjennomføre målene sine, å ofre alt for å oppnå dette, for i motsatt fall er faren å miste sin identitet, et tilfelle som synes å true Cristina i det løgnen om Prestons tilstand blir avslørt.

Men samtidig signaliserer de at til syvende og sist (og interessant nok i en av sesongens siste episoder) synes ikke "det gode liv" og etableringen av identitet å handle om å velge det ene eller det andre. En person i en gjesterolle stiller et spørsmål som på mange måter aktualiserer nettopp dette: *Do you have any idea how rare it is to find someone you can work and play with?*⁷⁵

I en voiceover røper Meredith det egentlige målet som nok ligger der hos alle legene: *The dream is this, that we'll finally be happy when we reach our goals. Find the guy, finish our internship. That's the dream, then we get there, and if we're human, we immediately start dreaming of something else. Because if this is the dream then we'd like to wake up.*⁷⁶ Sitatet gir uttrykk for at det alle legene innerst inne ønsker, er å nå målene og lykkes på alle områder av livet. *Da* vil en være lykkelig. Samtidig synes hun å røpe enda et trekk, nemlig at når en oppnår det en drømmer om, vil en sette seg nye mål – *if we're human.*

⁷⁴ Episode 21

⁷⁵ Episode 13

⁷⁶ Episode 22

Det er et interessant perspektiv. Det synes som hun mener at mennesket aldri vil bli tilfreds med det en har, men i stedet vil vi sette oss nye mål som må oppnås for å være lykkelige. Her synes det nærmest som om livet i seg selv er en prestasjon og en karriere.

Kombinasjonen karrieremenneske og privatperson er ikke enkel å forene. Det viser flere eksempler hentet fra Grey's Anatomy. Hos de fleste synes disse rollene å overlappe hverandre. Legenes privatliv spilles ofte ut i karrierelivet, mens rollen som karrieremenneske også dominerer opplevelsen av å være en privatperson. Dette er særlig eksemplifisert i par-relasjonene Meredith/Derek, Cristina/ Preston og Callie/George. Slike overlappinger gjør videre at hovedpersonene gir uttrykk for at i en del situasjoner er det vanskelig å vite hvilke roller som aktualiseres. I og med at to personer kan være både kollegaer og kjærester, viser det seg noen ganger at de ikke helt klarer å avgjøre hvilket forhold som aktualiseres dem i mellom. Men selv om kombinasjonen karriere og privatperson er utfordrende, er det nettopp denne kombinasjonen som synes å være drømmen for de fleste hovedpersonene. Drømmen er å finne nøkkelen som skaper balanse – som gjør det mulig å være både kirurg og ektefelle.

5. Synet på identitet i Grey's Anatomy – konklusjon

I denne analysen har vi rettet søkelyset mot i hvor sterk grad opplevelsen av egen identitet hos hovedpersonene i Grey's Anatomy synes å være knyttet til henholdsvis prestasjoner og relasjoner. Begrepet identitetsavhengighet dannet et sentralt utgangspunkt for analysen, og spenningen mellom karrieremennesket og privatpersonen har vært vesentlig.

Vi vil i det følgende oppsummere funnene som er gjort ut fra den observerbare livspraksisen, og på dette grunnlag si noe om hvilke sentrale spor av livssyn som kan avdekkes.

Spørsmål om selvbilde og identitet er et underliggende tema i mange populærkulturelle tekster. Som vi har sett, er søken etter selvforståelse og identitet tydelig fremme i Grey's Anatomy. I denne serien synes spørsmålet om identitet å handle om å skape en balanse mellom prestasjoner og relasjoner – om å lykkes i karrieren, samtidig som en lykkes på den private arenaen, og da særlig i kjærligheten. Hovedpersonene synes på mange måter å

søke etter lykke, noe som i vår samtid ofte assosieres med å oppnå tilfredshet, glede, tilhørighet, anerkjennelse og bekreftelse og ikke minst – følelsen av å realisere seg selv. For hovedpersonene i Grey's Anatomy handler lykke ikke bare om å realisere seg selv som kirurg, selv om det naturlig nok ut fra seriens sjanger på mange måter er hovedfokuset. Det innebærer også drømmen om å oppnå målene på alle områder i livet – å realisere drømmene sine fullt ut. Som Meredith uttrykker det: *The dream is this, that we'll finally be happy when we reach our goals.*⁷⁷

Som vi så ovenfor, mener Keyes at mennesket har en intuitiv følelse av å være verdifullt, men spørsmålet er hvordan vi forankrer og forklarer dette i en forståelse av hvem vi er (Keyes 2003:74). Hva er så tilfelle i Grey's Anatomy? Det generelle inntrykket i hele sesong tre er at hovedpersonene først og fremst forankrer sin identitet i rollen som kirurg. Altså er det prestasjonene som kirurg som er i fokus, det er de som bærer tyngden av identiteten (sml. identitetsavhengighet). Hvem jeg er, hvem jeg vil være, hva som gir meg verdi, handler i stor grad om at de definerer seg selv som leger. Med andre ord er det karrieremennesket og prestasjonene som dominerer deres identitetsforståelse. Siden de er turnusleger, er dette til en viss grad å forvente. Det interessante er imidlertid at prestasjonene i så sterk grad synes å være identitetsbærende.

Privatlivet og de mellommenneskelige relasjonene synes altså å spille en underordnet rolle når det gjelder selvforståelse og identitet. I stedet er privatlivet nærmest en integrert del av den karrieremessige sfæren. Dette medfører ofte at de to sfærene overlapper hverandre eller smelter sammen, og det blir dermed vanskelig å balansere de ulike rollene. For den enkelte lege synes det ofte som en tar jobben med seg hjem og privatlivet med på jobben. Noen av dem gir uttrykk for at det kan være vanskelig å vite ”hvilken hatt en skal ha på hodet”. For eksempel gjelder dette Meredith og Derek som på samme tid er kjærester og kollegaer, uten at de synes å være helt klar over hvilke roller som aktualiseres når. For andre handler det mer om til en stor grad å velge bort privatlivet og de mellommenneskelige relasjonene (som for Cristina og Richard) og la karrieren være den primære definerende og meningsgivende sfæren i livet.

⁷⁷ Episode 22

Hovedpersonene i Grey's Anatomy synes i stor grad å speile den postmoderne tanken om enkeltindividets frihet til – og ansvar for - selv å skape og forme sin identitet. De synes å være preget av holdningen om å kunne *forme* sin identitet gjennom sine prestasjoner. Samtidig røper de en lengsel etter å *finne* sin identitet i sine relasjoner. Dette kan kanskje tolkes som signal i retning av et ønske eller et håp om at de er født til noe spesifikt og spesielt – at noe(n) utenfor dem selv har lagt noen føringer for deres identitet. Her finner vi oppfatninger i retning av det Dick Keyes sier, at vi henter vår identitet i noe bortenfor oss selv (Keyes 2003:8). Dette har gjenklang i det Engedal argumenterer for i forhold til identitet, nemlig at det finnes en relativt stabil, verdiforankret og varig ”personlig identitet” (Engedal1999:5).

Forståelsen av identitet hos hovedpersonene i Grey's Anatomy innebærer at enkeltmennesket har muligheten til å *velge* hvem en vil være. Ved valg en tar, *skapes* ens egen identitet, både når det gjelder form og innhold. Et underliggende tema synes altså å være at dine valg (også i form av prestasjoner) egentlig skaper deg som menneske, noe som er typisk for eksistensialismen ⁷⁸. Forståelsen av identitet innenfor eksistensialismen har utgangspunkt i påstander som ”Jeg er den jeg vil være” eller ”Jeg er det jeg kan prestere” (Keyes 2003:75). Opplevelsen av egen identitet synes å hvile nærmest helt og fullt på prestasjonene. En er avhengig av å vise til sine prestasjoner for å si noe meningsfullt om hvem en er. Cristina er et tydelig eksempel her. Prestasjoner og hardt arbeid synes å være kjernen i hennes identitetsforståelse. Sitatet *I'm not a bride, I am a surgeon*, er som vi så tidligere, meget illustrerende. Også Richard er et godt eksempel, i det han valgte karrieren fremfor relasjonen til kona. Det er imidlertid tankevekkende at i såpeuniverset i Grey's Anatomy, opplever hovedpersonene seg å ha mulighet til å *velge* at rollen som lege er identitetsbærende. En velger selv hvem og hva en er, men denne ansvarligheten fører både til frihet og usikkerhet (sml Thu Kro 2007:17).

Nettopp en slik usikkerhet kommer til uttrykk ved at hovedpersonene synes å søke etter mennesker og relasjoner som kan formidle bekreftelse og anerkjennelse på den de er.

⁷⁸ ”For eksistensialisten er selvet ikke noen ferdiggjort størrelse. Det er alltid ”underveis”, formet gjennom livets løp. Dette selvet fokuserer på mennesker som handlende aktører. Og, som vi skal se, reduseres vekten som legges på handling og aksjon til en vekt på vilje og valg. Vi finner kjennetegnet på selvet nettopp i valget av ulike handlinger i denne verden. Dermed er selvet vårt potensiale som må realiseres. I virkeligheten er det vi selv som gjør oss til hva vi vil være.” Cook 1999:60-61

Samtidig som det autonome valget er styrende, finner en altså også spor av en *søken* etter identitet. Det synes dermed som forståelsene av identitet i Grey's Anatomy er preget av en spenning mellom to typiske livssynsperspektiver i samtiden, nemlig eksistensialisme og det postmoderne (sml. Keyes (2003:23-31)). Den første legger all vekt på ens eget valg av hvem en vil være, mens den andre vektlegger at du er den du til enhver til føler deg som. Identiteten er dermed sett på som flertydig, fleksibel og foranderlig. Et typisk postmoderne trekk er at sannhet er subjektivt; det du føler er riktig, er riktig for deg. Dermed vil erkjennelse og følelse styre oppfattelsen av identitet, koblet med viktigheten av å realisere seg selv. Dette synes å være en sentral del av alle hovedpersonenes drømmer og mål i livet.

I tillegg til de tydelige sporene av eksistensialisme og det postmoderne i identitetsforståelsen i Grey's Anatomy, finner vi også spor av andre livssynsperspektiv. Sekulærhumanismen viser seg i vekten på relasjoner, mens flere utsagn fra Cristina kan oppfattes som uttrykk for naturalisme. Hun synes å signalisere en oppfatning av den sterkeste rett, der også hennes mål og til dels forankring av mening er bundet opp til å være best – til å vinne. Altså er overlevelsesinstinktet og domineringssevnen tydelig framme. Videre er Merediths utsagn i episode to om at våre kropper styres av instinkter, et tydelig naturalistisk trekk. Her signaliseres et syn på mennesket som et (høyt utviklet) dyr som lever etter sine øyeblikkelige behov og instinkter. Dette er et grunnleggende premiss i et menneskesyn som fremmer den sterkeste rett – og som dermed speiler Cristinas oppfatninger og det felles synet på identitet som formidles i serien. Videre gir det naturalistiske livssynsperspektivet seg også utslag i eksempler på narsissistiske trekk i Grey's Anatomy. De fleste av disse finner vi på kjærlighets- og seksualitetsfronten. Her handler mye om individualisme – om egoet som settes i sentrum. Fokuset dreier seg om personlig og øyeblikkelig behovstilfredsstillelse. Hvordan, hvor og med hvem behovet blir tilfredsstilt, synes ofte å være sekundært. Dermed ser en også et skinn av hedonisme her. De narsissistiske trekken synes også å være tilstede i fokuset på karrieren og i prestasjonene, i og med at personlige mål veier tyngst for den enkelte. Om veien dit går på andres bekostning, synes imidlertid å være av underordnet. Som vi har sett, er dette særlig tydelig hos Cristina som skyr få midler for å sikre sin karriere og sine mål.

I populærkulturelle tekster som Grey's Anatomy finnes det altså spor av mange ulike livssyn, men noen er mer fremtredende enn andre. I dette tilfellet er det eksistensialisme,

med fokuset på det selvstendige valgets definisjonsevne og legitimeringsmakt, koblet med den postmoderne tanken om selvrealisering og vekten på prestasjoner og subjektiv sannhet, som veier tyngst.

Sporene av disse livssynene viser seg altså i hovedpersonenes holdninger og utsagn når det gjelder forholdet mellom prestasjoner (karriere) og relasjoner (privatpersonen). Det dominerende synet er at karrieren har hovedfokuset i den enkeltes liv. De har valgt å bli leger, og det krever forpliktelse, hardt arbeid og stort konkurranseinstinkt. Signalet serien sender er først og fremst at du kan velge hvem du vil være – hvilken identitet du vil ha. Du kan skape den gjennom innsats og vilje. Dermed er ikke identitet noe som er tildelt, men noe en former som en selv ønsker det. Koblingen til identitetsavhengigheten og en forankring som kan bære identitetens byrde er her nærliggende og aktuelt. Videre, ved at personene nettopp fokuserer på jobben, signaliserer de en verdi i å skape karriere. Dette synes å gi status – noe som dermed gir enkeltpersonen verdi. Med andre ord betyr det kanskje også at et menneskes verdi kommer utenfra – fra det en oppnår – og ikke er noe mennesket har i seg selv.

Relasjonene står som en motsetning til prestasjonene. Det har litt ulike funksjoner. Noen ganger synes det bare å være forstyrrende ved at det ødelegger fokuset på karrieren, mens andre ganger virker det som rollefigurene forsøker å skape en harmoni mellom karrieren og privatlivet, enten ved å holde en balanse mellom de to eller at de smelter helt sammen. Dette gir noen utfordringer i forhold til hvilken rolle som aktualiseres når. Samtidig finnes det flere innslag i serien som synes å signalisere et alternativt syn på den dominerende oppfattelsen av at prestasjonene skaper mennesket. Om en ser forbi fokuset på prestasjoner, kan en kanskje skimte at det i bunn og grunn er relasjonene som bærer forankringen av identitet.

Målet for alle hovedpersonene synes til syvende og sist å være slik Meredith oppsummerer det: de vil ha både i pose og sekk – å gjøre en strålende karriere som kirurg, samtidig som de lykkes i kjærlighet og familieliv.

I møte med forståelse og forankring av egen identitet hos legene på Seattle Grace Hospital, har Keyes' begrep identitetsavhengighet vist seg å være relevant. Han advarer mot å la tryggheten, meningen, identiteten vår hvile på noe eller noen som ikke kan bære

denne byrden (Keyes 2003:5 + 230ff). For hva skjer når hovedpersonene i Grey's Anatomy blir eldre og pensjonerer seg? Når de da ikke lenger er kirurger, hvem er de da? Keyes hevder dette er et av problemene med eksistensialismen, nemlig at mennesker som definerer seg selv ut fra karrieren kan få store identitetsproblemer den dagen de i stedet mottar pensjon (Keyes 2003:27). I følge Keyes, er imidlertid vår forståelse og oppfattelse av egen identitet i utvikling gjennom hele livet, men kjernen står fast, og det er den som definerer menneskets særpreg.

6. Synet på identitet i Grey's Anatomy – et utblikk

Evangelisten Steve Chalke understreker hvorfor det er vesentlig for kristne formidlere å studere hva populærkulturen formidler:

Most youth workers are ever so good at understanding contemporary youth culture in terms of clothes, music, language and behaviour. All of these are important, but, if the church is to deal with issues rather than just symptoms, we need specialist help in identifying and responding to underlying worldviews which so many young people are absorbing unconsciously. (Chalke i Pollard 1997:31)

Utfordringene ligger i følge Chalke på det livssynsmessige plan. Mediemylderet påvirker på ulike måter, men dypest sett er det de ulike livssynsperspektivene som er bærende i påvirkningen. Dermed er det vesentlig ikke bare å være klar over populærkulturens sentrale rolle i samtiden – som speil og motor i forhold til oppfatninger og holdninger hos folk flest – men også å vite hvilke livssyn som formidles.

I møte med spørsmålet om identitet, aktualiseres dette tydelig. Dette eksistensielle spørsmålet synes i vår samtid å være vanskeligere å håndtere enn noen gang. Enkeltmenneskets identitet skapes jo ikke i et vakuum, men utvikles i relasjon til mennesker, samfunn og virkeligheten rundt (sml. Serigstad Dahle 2002: 33 og Thu Kro 2007:17), der populærkulturen spiller en sentral rolle.

Grey's Anatomy er en av mange populærkulturelle tekster som formidler, direkte og indirekte, noe om forståelse og forankring av identitet. Dermed er det viktig både å være klar over hva den formidler og hvilken respons vi personlig har å gi til dette.

Tendensene vi finner i identitetsforståelse og syn på karriere og privatliv i Grey's Anatomy, finner vi nemlig igjen blant mange mennesker i vår moderne, vestlige kultur. Det er nok også en vesentlig grunn til at Grey's Anatomy spiller på nettopp denne eksistensielle problematikken. Holdningene i samtiden er ofte i retning av at vi kan velge vår identitet, samtidig som prestasjonene synes å være avgjørende. Kravene om å få seg en god utdanning og jobb, gjøre karriere, tjene penger – og samtidig lykkes i kjærligheten, familielivet, sosialt og samfunnsmessig – ligger der som forventninger i samfunnet rundt oss.

Og for mange viser det seg at denne drømmen om å oppnå alt kanskje ikke er realiserbar. Bare tenk på den høye skilsmissestatistikken vi har i Norge (og det er uten å regne med alle samboerskap som brytes opp). Videre synes det også å være en tendens til at sfæren for karriere og jobb og sfæren for privatlivet smelter sammen. Noen mennesker, av ulike grunner, tar jobben med seg hjem, og har dermed i realiteten ikke et privatliv. Mens andre tar privatlivet med seg på jobben. Det synes å være en tendens til at menneskers sosiale univers i en del tilfeller sirkulerer rundt karrieren, at det er her en har sine venner og sosiale relasjoner. Dermed gjenkjennes også lengselen etter relasjoner og kjærlighet i kulturen rundt oss. Det samme gjelder fokus på umiddelbar behovstilfredsstillelse på det seksuelle området.

Målet for ethvert menneske bør være helhet – å være et helt menneske. Ut fra en kristen synsvinkel handler det blant annet om å forstå sin identitet som rotfestet i og gitt av Gud. Vi er skapt og kalt til å være Guds barn, og den endelige mening og hensikt med livet finnes i Han. Keyes beskriver det slik: "En person med en sterk og sann forståelse av identitet vil oppleve fred med seg selv, andre og Gud."⁷⁹ Dette kan føres tilbake til et av de grunnleggende begrepene for denne analysen – nemlig identitetsavhengighet; vi må ikke la identiteten vår hvile på noe som ikke kan bære tyngden av den. Ifølge kristen tro er det til syvende og siste bare én instans som er stor nok til dette, og det er Gud.

⁷⁹ Keyes 2003:4

7. Litteraturliste

a) Analysemateriale

Grey's Anatomy, sesong 3
Lenke

b) Litteraturliste

- Axelson, Tomas og Ola Sigurdson (red.) (2005) *Film och religion. Livstolkning på vita duken*. Örebro, Bokforlaget
- Bauman, Zygmunt (2000). *Flytende modernitet*. 1.utg. Oslo, Vidarforlaget.
- Berger, Peter L (1980) *The heretical imperative. Contemporary Possibilities of Religious Affirmation*. New York, DoubleDay
- Brennhovd, Anne Solfrid (2007) *Et blikk på selvilde og identitet i Hotel Cæsar. En rapport for Familie og Medier*. Bergen, Familie og Medier
- Brunstad, Paul Otto (1998). *Ungdom og livstolkning: En studie av unge menneskers tro og fremtidsforventninger*. Trondheim, Tapir Forlag
- Cook, David (1999) *Tro på avveier*. Oslo, Lunde Forlag
- Dahle, Margunn Serigstad (2002). *På sporet av livssyn. Utvikling og utprøving av eit analyseverktøy – med ungdom som case*. (Hovedoppgåve i Kristendomskunnskap) Bergen, Norsk Lærerakademi Vitenskapelig Høgskole
- Dahle, Margunn Serigstad (2003) "Vestleg populærkultur som missiologisk utfordring" i *Budskap 2003. Årsskrift for Fjellhaug Misjonshøgskole (FMH)*. Oslo, Fjellhaug Skoler. s. 95-107
- Engedal, Leif Gunnar (1999) "Identitet og kontekst – momenter til en mentalhistorisk perspektivering" i *Ecce homo – en studie av psykovitenskapelig identitetsteorier med særlig henblikk på identitetserfaringens konstituerende elementer og de metateoretiske forutsetningenes funksjon i teoriutforming*. Oslo, Universitetet i Oslo. s. 4ff.
- Godawa, Brian (2002) *Hollywood Worldviews. Watching Films with Wisdom and Discernment*. Downers Grove, Illinois, InterVarsity Press
- Heggen, Kåre og Tormod Øia (2005) *Ungdom i endring. Endring og marginalisering*. Oslo, Abstrakt forlag
- Hoff, Anne (2002) *Mitt liv som film*. Oslo, Tiden forlag

- Keyes, Dick (2003). *Beyond Identity. Finding your Self in the Image and Character of God*. Oregon, Wipf and Stock Publishers
- Kro, Ingvild Thu (2007) *Tro i endring? Kristendomsforståelser blant aktive ungdommer i to kristne ungdomsmiljøer på Sørlandet*. (Masteroppgave i Kristendomskunnskap) Kristiansand, Universitetet i Agder
- Krogseth, Otto. (2003) ”Refleksjon – omkring verdier, kultur og oppdragelse” <http://www.skall-skalikke.no/index.cfm?id=82740>
- Mühleisen, Wencke (1999) ”Kjønn og seksualitet i endring” <http://tux1.aftenposten.no/meninger/kronikker/d85600.htm>
- Mühleisen, Wencke. *Kjønn og sex på tv. Norske medier i postfeminismens tid*. Oslo, Universitetsforlaget.
- Myrstad, Anne Marit (2003) ”Krise, krangel og kortslutning. Introduksjon til såpeoperagenren med norske *Hotell Cæsar* som eksempel” i *Blikkfang. Fjernsyn, from og estetikk*. Gjelsvik, Anne og Gunnar Iversen (red.) s. 45-64 Oslo, Universitetsforlaget
- Pollard, Nick (1997) *Evangelism made slightly less difficult*. Leicester, InterVarsity Press
- Sire, James (2004) *The Universe Nest Door. A basic worldview catalog*. 4. utg. Leicester, InterVarsity Press
- Skjerdal, Terje S. (2008) ”Film som pedagogisk verktøy”. <http://damaris.no/cw/articledetail.aspx?artid=106>
- Schwebs, Ture og Helge Østbye (1997) *Media i Samfunnet*. Oslo, Det Norske Samlaget
- Wiborg, Øyvind (2005) *Profesjonsidentitet i arbeidsmarkedet. En skisse for studier av forpliktelse, lojalitet og motivasjon overfor arbeidsorganisasjon og profesjon*. Høgskolen i Oslo, Senter for profesjonsstudier www.hio.no/content/download/51358/374453/file/1605,+Wiborg.pdf
- Watkins, Tony (2007) *Focus. The Art and Soul of Cinema*. Damaris Books
- Watkins, Tony (2004) “Why bother with soap?” <http://www.damaris.org/content/content.php?type=5&id=335>
- Aadnanes, Per Magne (1997) *Det nye tusenårsriket. New Age som livssyn*. Oslo, Universitetsforlaget
- Aadnanes, Per Magne (2002) *Livssyn* 3.utg. Oslo, Universitetsforlaget

c) Diverse kilder – internettressurser

- Wikipedia: <http://no.wikipedia.org>
- <http://pub.tv2.no/dyn-TV2/tv2/article1274377.ece>
- http://no.wikipedia.org/wiki/Grey%27s_anatomy
- http://en.wikipedia.org/wiki/Medical_drama
- Tv2: <http://www.tv2.no/magasiner/greysanatomy/article862722.ece>
- Tv.com: <http://www.tv.com/greys-anatomy/show/24440/summary.html>
- <http://www.adressa.no/kultur/tv/article977605.ece>
- <http://www.brekkeby.vgs.no/religion/rel1b6.htm>
- <http://no.wikipedia.org/wiki/Kultur>
- http://en.wikipedia.org/wiki/Culture#cite_note-1

8. Vedlegg: Oversikt og oppsummering over brukte episoder fra Grey's Anatomy, sesong 3

(hentet fra seriens offisielle nettsider: <http://abc.go.com/primetime/greysanatomy/index?pn=recap#t=86553>)

- **Episode 2 – *I am a Tree***

Izzie is coping with her grief by baking muffins nonstop. George tries to appeal to Miranda to talk to Izzie, but she won't listen.

Cristina surprises Burke in his hospital bed by stripping down to her lacy red underwear just as his parents arrive for a visit.

Cristina agrees to meet the mother in the cafeteria for a chat, but first begs Burke to get her out of it. Mrs. Burke says she assumes that Cristina intends to follow a less time consuming career path if she expects to marry her son. While Burke is getting coffee, Mrs. Burke tells Cristina she's selfish for getting him out of bed and that's why their relationship won't last long. Stung by the criticism, Cristina stops by that night on her way home, and asks them both if they need anything.

When Miranda sees Meredith's panties pinned to the lost and found board, she's furious and sure they belong to either Meredith or Cristina. Callie comes to their rescue by pretending they are hers, which causes George to become insanely jealous. Meredith offers to tell George the truth, but Callie says she loves him being jealous.

Addison tells Richard who's been sleeping in his office since Adele's ultimatum that she needs the day off to go drinking, because she knows her marriage is over.

After hours, Richard finds Callie rocking out in the basement in just her underwear. He tells her he knows why she lives here, to get all the best cases, but that she has to leave. And that means he'll have to stop living at the hospital too.

George arrives with flowers, finally telling her he's jealous, and finds her in her underwear, sitting on the bed with Richard. She runs after George to explain and ends moving in with him.

A middle aged woman with aggressive lung cancer who's never smoked a day in her life decides against surgery in favor of going out and "living life." She ends up at Joe's, where she flirts with Alex, and asks him to join her in the bathroom to help a possibly dying woman live a little. She emerges with a smile on her face and goes right back to the hospital, ready for her surgery now.

A teenage boy is brought to Seattle Grace with a tree trunk piercing his body from a luge accident. His frantic father is blocking the stretcher so Alex shoves him out of the way and into a wall. Miranda snaps at him for that and for helping Izzie; he tells her she's confusing him with Izzie.

The father of the boy tells Miranda that the accident is his fault for being too soft after his divorce. Miranda has a revelation and goes to tell Izzie that part of Denny's death is her fault, and that she wasn't around when Izzie needed her. And then she tells her she should come back to the hospital.

Derek decides that today is the day he's going to end it with Addison, but he can't find her. Richard tells him that he knows something about affairs himself, and to give Addison some time. Derek tells him he can't wait, and that "Meredith is not an affair."

Another surgical patient, Benjamin, says everything that pops into his head because of a tumor that's pressing on his frontal lobe. He tells Cristina that she always seems annoyed and he asks Derek if he's sleeping with Meredith.

Meredith, taking a cue from Benjamin, is determined to follow her gut and pick Derek. Until she goes home to check on Izzie and finds Finn instead. He came with lunch for Izzie, because he says bringing food was the only thing that helped when his wife died. She's so impressed that she thinks maybe she should choose him instead.

At Joe's, she tells Cristina that she's going to flip a coin to decide between them and be spontaneous like Benjamin. Cristina tells her that Benjamin isn't spontaneous, he's mentally ill, and that he just died on the operating table.

Finn and Derek both show up and Izzie tells them she's not choosing: she wants to date them both, if they're up for it. Neither man follows her out of the bar.

Derek finds Addison at a hotel room, in a robe, drinking champagne. He apologizes for sleeping with Meredith at the prom, but adds, "Our marriage is over," and that he's very sad about it. And then the bathroom door opens and Mark steps out in just a towel. "I feel much better now," says Derek, finishing off the champagne.

- **Episode 5 – *Oh, the Guilt***

Derek is very upbeat about finalizing his divorce from Addison. He lets her have the Manhattan brownstone and their house in the Hamptons; he just wants to keep his trailer in Seattle. She tries to tell him it wasn't just a one night stand with Mark, but he's

determined to be the bad guy since his adultery involved an actual relationship.

Izzie's happy too. She shows Meredith and George the \$8.7 million check and promptly spills orange juice all over it! She talks about what she might do with the money maybe open a bed and breakfast. They anxiously urge her to deposit it in a bank, and she says she will, right after she cleans out her hospital locker. She later tells Addison she feels guilty about the money.

The interns are excited to be invited to an "M and M" (morbidity and mortality) session, an overview of how patients died and how such deaths can be prevented. Their enthusiasm dies completely when they realize the first patient being discussed is Denny Duquette. Burke is doing the presentation, but another doctor challenges his facts, saying it's common knowledge that an intern cut the patient's LVAD wire. He also wonders why Bailey isn't speaking, because she was the resident in charge.

She steps up to the podium, only to have the same doctor mention that because she's a new mother, surely her sleep deprivation and fluctuating hormones factored into the whole situation. She talks about how Dr. Burke had been shot and how much chaos the emergency room was in but he insists her interns have no respect for her authority, since they never answered her pages.

Izzie is standing in the back of the room and hears the whole thing. George offers to watch her all day, with the Chief's blessing. The interns try to apologize to Bailey, but she tells them they don't have that right.

A woman with breast cancer is having second thoughts about amastectomy. Her husband appeals to Bailey to talk to her and offers to let her hold his child since she's the "baby whisperer" but with the doctor from the M and M in earshot, she coldly refers him to someone else.

Later, the Chief sees her brush off the patient's husband again and he tells her she's a better doctor because she's a mother, and not to stifle that part of herself. She goes and talks the patient into her mastectomy. And when the hostile doctor sees her with the patient's baby, she tells him to watch out because her hormones are up and she doesn't know what she might do.

The Chief tells Burke how glad he is to have him back because he's also such a great authority figure, and Burke doesn't have the heart to tell him about his shaky hand.

Izzie stops in to see Burke. She says she's fine but he knows better. He got shot. Denny is dead. Neither one of them is fine. He tells her not to feel guilty about Denny, but to feel guilty about not using her two good hands as a surgeon.

A middle aged couple comes into the ER in a very awkward predicament they got stuck together during sex! They explain they got divorced five years ago but keep meeting for sex. From the X ray, Addison determines that the man's genital piercing is caught on his ex wife's IUD. She directs Meredith and Cristina how to separate them, but during the procedure, the husband has a heart attack.

Burke is called into surgery and he and Cristina work out a code if his hand starts to get tired. During the surgery, he coughs and she asks if she can practice her running web stitch. The other interns are insanely jealous. Izzie goes to the Chief and says that she has all this money, but all she wants is to do a running web stitch.

The ex wife of the heart attack patient tries to explain her ongoing affair to Addison, saying she stopped feeling guilty about it after a while, but that "the truth has to come out" and that she's going to tell her new husband.

Taking this to heart, Addison runs into Derek. He comments on how wonderful it is that they're both being so civil. She confesses she lived with Mark for two months after he left and that they're both equally responsible for the end of the marriage. His smile fades and he says he never wants to see her again.

Mark finds Derek and says he's glad he knows the truth now and how Derek must feel like he wasted a year of his life trying to be with Addison when he really wanted to be with Meredith. He tells him, "as a friend," and Derek replies, "You're not my friend."

Meredith keeps running into Derek, but can't bring herself to tell him she broke up with Finn. When they end up in the elevator again, she tells him, but her timing couldn't be worse. It's right after Addison dropped her bombshell so Derek just says, "Okay," and walks away.

Not realizing Callie's broken up with him, George shows up to her hoel with snacks and movies, but she slams the door in his face.

- **Episode 6 – *Let the Angels Commit***

Legal clears Izzie to come back to work, but Miranda is surprised that the Chief wants her to oversee Izzie again. She thinks Izzie should get a fresh start, but the Chief makes it clear several doctors on staff have concerns about Miranda's judgment and she needs to prove herself via Izzie.

Miranda takes a hard line with her prodigal intern. Her long lists of "don'ts" includes no surgeries and no being alone with or talking to patients. And she's to be paired up with another doctor. The first day is none other than Meredith.

Cristina has taken over writing in surgeries on the O.R. board to protect Burke by making sure that he's not booked into the gallery O.R. and that despite bribes from residents, none of them scrub in.

Miranda asks Burke if he's one of the surgeons who doubts her authority because of what happened with Denny and he gives her an offhand reply.

Cristina is too busy prepping for all of Burke's surgeries to listen to Meredith complain that Derek still hasn't called her. So Meredith goes to Derek's trailer and finds him fresh from the shower, with a beautiful woman on his bed!

Izzie is too preoccupied to listen to George's woes: Callie won't even talk to him. So she plays Izzie for him, giving him an optimistic pep talk and he channels Cristina, summing up the Derek situation as, "So McDreamy was doing the McNasty with a McHottie. The McBastard!"

But it turns out that McDreamy's "McHottie" was just his sister, there to check up on him since he's skipped the last few family holidays. She disapproves of Meredith and, much to Derek's dismay, warmly embraces Mark and Addison. She tells Derek that he's never lived alone he grew up with four sisters, after all so maybe now he needs to take time for himself. So when he runs into Meredith into the stairwell, he apologizes for not having called but says he needs to take some time.

Izzie can't remain a silent observer when she's the only one who thinks that a woman who was studying to retake the bar burned her hand on purpose to avoid the test. Meredith thinks Izzie is projecting her own fear of failure, but when the burn victim inquires how much more severe of a burn would need skin grafts, Meredith agrees. Against orders, Izzie asks the woman if she burned her hand on purpose and she confesses she just didn't want to fail again. They take her up to the psych ward, but she balks, insisting she's not crazy. "We all need help sometimes," Izzie says, and holds out her hand. On her way out of the hospital, the Chief stops Izzie and tells her she's getting daily report cards. And, to her surprise, that she did a good job.

A woman, Noelle, comes in carrying twins one in each uterus! She's that medical rarity, a woman with two uteruses. George gloats about the unique case to Alex, who is stuck doing errands for Mark.

They determine that Noelle's two babies have two different due dates, six weeks apart. Which means her fiancé, Greg is just now realizing that she slept with another man when they were broken up and he's only the father of the baby boy. He leaves and she tries to go after him and collapses, jeopardizing the boy, who is due soonest. They take her for an emergency C section on just the one uterus. Alex, tired of being Mark's errand boy, scrubs in.

The baby girl starts to move and George, who is in charge of making sure that the second uterine wall isn't cut, can't make her stop. But Alex steps in, calming down the girl by talking sports to her, like her father does. Mark tells Alex he's got no future in plastic surgery because he blew him off.

When Noelle wakes up, they tell her the babies are fine. She asks about Greg, but is told he's not there. Confused from the anesthesia, she asks two more times where Greg is and the third time he appears, saying, "Right here." He says he saw his son and asks how "their daughter" is doing.

Picking up a "pig and chicken" metaphor about commitment the pig gives everything to breakfast, while the chicken just gives eggs from Greg, George tells Callie that she used to be the pig, but now he is. After she realizes what he's talking about, she says he shouldn't say things like that unless he really means it.

A man with a cardiac tumor needs what's called a "Humpty Dumpty" surgery, which is very complicated. It involves taking the heart out, scraping out the tumor and then putting it back in. Without having told Burke, Cristina has scheduled the surgery later that day. "We are a well oiled machine," she tells him and convinces him they can pull it off.

Miranda sees the surgery up on the board and puts her name down to scrub in before Cristina can stop her. When no one is looking, Cristina erases it. Miranda sees her name has been erased but doesn't say anything until after the surgery. Afterward, she confronts the clueless Burke. He sees Cristina's stricken face and lies that he couldn't use Miranda. But when Miranda spots Cristina writing on the board later, she realizes who really erased her name

- **Episode 7 – *Where the Boys are***

Derek decides to go camping, so he invites Burke and somehow all the men of Seattle Grace, except for Mark, tag along.

When Richard doesn't have a tent to camp in, he asks Joe and his friend Walter, if he can sleep in their tent but he realizes that Joe and Walter are a couple.

While fishing, Joe tells Richard they're thinking about having children and Richard says he and Adele never did because she didn't want raise them alone since he was always at the hospital Joe says Walter says the same thing, since he's always at the bar, but that he'll do whatever it takes to keep Walter.

George notices Burke's hand shaking, but Burke says it's nothing. Alex tells George that getting back together with Callie is a bad idea because she's sleeping with Mark.

Richard tells George and Alex that they if they're going to keep fighting, they need to do it open handed so that they won't damage their hands or their careers. The men all gather around to watch the fight. Walter is just remarking that it's the last time he and Joe go camping with straight men when he's knocked to the ground and his head is dashed against the rocks.

Burke prepares to stitch up the gash to Walter's forehead and George hesitates about saying anything but finally tells Joe that Burke is the best. With everyone watching, Burke successfully stitches up the wound. Later he tells George that "his standards are too high" and that he and Cristina are a team.

Meredith assists Mark for the day, but lays down some rules: no flirting and no talking about Derek. But he asks about Derek anyway and she tells him Derek is taking some "space." He responds that Derek's "damaged," and that she should forget about him.

Mark's scheduled a gender reassignment surgery for Daniel (who now calls himself Donna). Donna's wife Vicky tells Meredith she originally left when Daniel said he wanted to become a woman, but she came back. In doing the tests before the surgery, they discover that the hormones Donna has been taking have given her breast cancer. She decides she still wants to go through with the surgery, even if it means dying. Vicky leaves again, but then comes back. "She's my best friend," she tells Meredith.

Miranda tells Cristina she's off surgeries. When Cristina asks why, Miranda asks her why she erased her name from the board for

Burke's Humpty Dumpty surgery. . Cristina feigns surprise. Her assignment for the day is a little boy who's swallowed several Monopoly game pieces. It's a thankless task, involving examining his feces to see if he's passed everything.

Izzie is assigned a peer counselor and it's the dreaded ever chirpy Sydney. She tries to dodge her by helping Cristina. Finally, she has no choice but to tell Sydney she doesn't want to talk about Denny to her and that she can't possibly know what she's going through. Sydney, sans smile for once, tells her that her first year, she lost a child and that it was her fault. She had a nervous breakdown, and that ever since then, she's pasted on a smile and pretended everything was okay. Izzie admits she misses Denny constantly and she doesn't even know if she still wants to be a surgeon.

Cristina asks Meredith why she kept her mother's Alzheimer's diagnosis a secret, and Meredith says because her mother asked her to. Before she can ask Cristina whose secret she's keeping, Cristina is paged away.

One of the Monopoly pieces has perforated the little boy's intestines and Cristina expects that she'll follow her patient into surgery, but Miranda says no. Not unless she tells her why she erased her name from the board. Cristina refuses, even knowing that Miranda now has it in for her.

Addison and Callie both assist a pregnant woman who fell in the shower and broke her arm. She's refusing all meds to spare the baby, but the ultrasound reveals that the baby died in the fall. Addison leaves the room abruptly and Callie follows her into the women's room, where she finds her crying. Addison says she doesn't know why it's affecting her so much, except that they're such a happy couple and the second she tells them about the baby, they won't be anymore.

Callie urges her not to tell the couple right away. When she finally does tell them, they fall apart. Addison and Callie, bonded by their sympathy for the couple's plight, end up revealing they both slept with Mark. Addison asks Callie if she wants to go have a drink, but then her pager beeps. "Another time," says Addison.

Back from the camping trip, George finds Callie at the hospital and tells her they need to talk. She agrees, but not about what he thinks: She pulls back a curtain to reveal his father lying in a hospital bed.

Mark and Meredith retire to Joe's after the day for a drink and tells her it could be more than a drink if she wants it to be.

His pager goes off and when he steps away, Derek shows up. Seeing Meredith alone at the bar, he walks up to her and says, "Hi, I'm Derek Shephard." He tells her he wants to start over, from the beginning. Since they didn't even know each other's names, he wants to do it right this time. She tells him it's too late, but seeing Mark standing behind him, she relents. "Hi, I'm Meredith Grey," she says.

• **Episode 9 – *From a Whisper to a Scream***

Meredith and Derek are still sticking to their "no sex" policy so Cristina isn't interrupting anything when she barges into Meredith's bedroom early in the morning and demands to talk to Meredith alone. She asks Meredith a hypothetical question: What if Derek robbed a bank and Meredith drove the getaway car? Would she turn herself in too? Before Meredith can figure out what she's really asking, Cristina leaves.

Cristina voices her fears to Burke that George will reveal their secret to the Chief. Burke tells her it'll be fine, because he hasn't had a tremor in a week and that they're still a strong team.

All the interns are paged to the emergency room: a driver plowed into a fish market and there are at least a dozen victims. Izzie hopes she'll get to help at last, but she's assigned to watch George's dad.

The elderly Mr. Dickerson was driving but his wife says that the accident wasn't his fault because he just couldn't stop the car. Police are waiting to take her statement, but she insists on staying with her husband and talking to them later.

Cristina watches nervously as Burke works on a patient without her, especially since his med school rival, Dr. Hahn, the one who had first dibs on the heart that went to Denny instead, is on site.

A woman covered in blood walks into the ER and collapses in Addison's arms. Her name is Janelle, and she was thrown through a plate glass window in the fish market accident. As Mark and Alex work to suture her many cuts and remove the glass, Addison checks to make sure her baby is okay, since Janelle is 10 weeks pregnant.

Mrs. Dickerson, who is one of Janelle's best customers at the market, asks how she's doing. Just then, Janelle starts coughing up blood. A scan reveals that she has a shard of glass in her heart and needs to be operated on immediately.

Izzie is singing Burke's praises to Mr. and Mrs. O'Malley but George is markedly less enthusiastic. Izzie asks what's going on and he tells her to stay out of it. He asks Dr. Hahn, who is at Seattle Grace for a consult, to do the operation on his father instead. Cristina sees Dr. Hahn and Richard in Mr. O'Malley's room. When Richard tells Cristina that he needs to take to Burke immediately, she assumes the worst and that Richard may be asking Hahn to replace Burke entirely.

Meanwhile, George's parents reschedule the operation so Burke can do it after all, since Izzie has been telling them he's the absolute best. George loses it and informs them why Izzie is there: she's on probation because the last time she treated a patient, he died.

Callie tries to inquire about George's dad, but he reminds her they broke up and that he knows about her sleeping with Mark. She assumes that Meredith told George, so she finds her and slams her against a locker. Meredith says she didn't even know who the other guy was until George told her. Callie finds George to try to explain that she slept with Mark only after they broke up, but he tells her he can't deal with this right now.

Mr. Dickerson's scan reveals a subdural hematoma and an advanced case of spinal stenosis, which means he probably couldn't feel his feet and definitely should not have been driving.

Derek wonders why Cristina is acting oddly, such as disappearing since she's supposed to be his intern today. Burke and Meredith both feign ignorance.

Cristina tells Burke the Chief is looking for him, and that they need to get their stories straight. Burke says he's just going to tell the truth. But it turns out Richard is retiring, and he wants Burke to replace him as Chief of Surgery. Burke tells Cristina that he's wanted this whole life, but now it has blood on it. He says he crossed a line, and that Cristina is the one who dragged him over it.

Mrs. Dickerson insists there was nothing wrong with her husband before the accident, but when she sees Janelle being wheeled into surgery, she confides to Miranda that she did know. Their daughter took away his car keys, but not giving them back would have felt like a betrayal. Miranda tells her she needs to inform the police.

Derek invites Burke to scrub in with him on Mr. Dickerson. Burke is on the verge of telling him the truth when Alex says they need him right now to operate on Janelle. Burke tells Derek to get Dr. Hahn to assist him, and he'll take the other operation. He instructs Alex to make sure Cristina scrubs in with him.

After removing the glass shard, Janelle's heart is on bypass when Meredith comes in to say they need Burke to work on Mr. Dickerson's heart, which has a tear in it. Burke tells Cristina to stay with Janelle, but she follows him out anyway and Meredith realizes Cristina thinks Burke can't operate without her. Cristina reluctantly goes back to Janelle. Meredith spends the rest of the Dickerson surgery watching Burke operate, not Derek. Burke returns to Janelle but there's a complication and his hand seems to be cramping up. When Cristina starts to question him, he orders her out. After the surgery, he goes to tell Richard that they need to talk and he agrees, because Cristina is already sitting there.

In the elevator, Derek asks Burke why he didn't tell him, since he thought they were friends. Derek realizes Meredith knew before he did, since she was watching Burke operate and not him, but she says Cristina is her best friend and she couldn't tell him.

That night, when Cristina finally goes home, Burke closes the bedroom door when he sees her.

- **Episode 13 – *Great Expectations***

Burke and Cristina still aren't speaking, which makes it very awkward when he cooks dinner for Meredith and Derek but not for Cristina. Meredith urges them to speak to each other, but they insist they're fine.

Derek changes the subject to Richard's stepping down and Cristina reveals that he first asked Burke to be the next Chief of Surgery. Derek is hurt that he was passed over and that Burke never told him.

Mark had been preparing to leave Seattle Grace but when he hears from Meredith that the Chief is retiring, he joins Derek, Addison and Burke in jockeying to be his replacement. Derek yells at Meredith for telling Mark the news because now he's staying and she says she didn't realize it was a secret. He storms out, still mad.

Alex finally corners Addison and says she doesn't need to avoid him after that kiss since he's not interested in her; he just wants back in on her surgeries.

Callie is worn out from nonstop sex with George but he won't take the hint from her or anyone else that there are other ways to cope with the death of his father.

Miranda tells the Chief she wants to start a free clinic but he says she needs the department heads' support and funding first.

A young woman, Jilly, comes in for a pelvic exam and her best friend Rachel is there to lend her support. They find a large cervical tumor, but when they open Jilly up, they realize it's spread too far and it's inoperable. It's too similar to his father's case for George, who has to leave the o.r. before the surgery is done.

Now that they know Jilly is dying, Izzie wants to call Jilly's parents but Rachel says that she's Jilly's only family. But the Amish couple who wander into Seattle Grace turns out to be the parents. Jilly and Rachel both left their community together, swearing they'd be friends "cradle to the grave." Since Rachel had already been baptized, the other Amish must shun her, but not Jilly, who hadn't been baptized yet.

Izzie realizes that it was Jilly who called her own parents and that she'd rather die at home, among her Amish family. She convinces Rachel the best way to be her friend is to let her go.

Jilly's tumor might have been caught earlier at a free clinic, so Miranda is more determined than ever to make it happen. She convinces the other surgeons to sign off on the idea. She's so busy with her task, she doesn't realize that the Chief is retiring until she sees the other surgeons all lined up outside his office to argue their case to be the next Chief. She's the only one who doesn't ask for the job, and the only one who seems sorry to see him go. And she's not expecting it when he selects her.

Miranda tells Izzie she has everything now but the funding for the Seattle Grace Free Clinic. "The Denny Duquette Memorial Clinic," says Izzie, offering up the \$8 million that Denny left her.

Richard hurries to see his wife, Adele so he can tell her that he's retired, as she had demanded in her ultimatum a few months before. But when he arrives, he realizes she has someone else already. "It's too late," she tells him sadly.

Meredith is surprised to see Derek show up at her house after he yelled at her. He realizes she's never had a relationship that survived past the first argument, so he assures her that even if they fight, he's not going anywhere.

Cristina finally talks to Burke: She says that she's still convinced she did the right thing, so she doesn't need him to forgive her. What he says in response takes her by surprise. "Marry me, Cristina Yang."

George tells Callie he's realized something with his father's death, that he loves her and he wants to be with her. He drops to one knee and asks her to marry him.

- **Episode 14 – *Wishin' and Hopin'***

George and Callie show up to work with a surprise: They ran off to Vegas and got married! Izzie and everyone else is less than supportive.

Meredith's mother, Ellis, unexpectedly wakes up lucid one morning. She recognizes Meredith and remembers everything except for the last five years that she's been in a home with Alzheimer's. Meredith gently breaks the news to her and she collapses. Ellis ends up at Seattle Grace with heart arrhythmia. Richard gives Meredith the day off to spend with her mother, but she'd rather be working.

Meredith tells her mother that she's happy and that she's dating another doctor. Ellis tells her how disappointed she is in her. She didn't raise her to be "happy," but to be accomplished. "What happened to you?" she yells, telling her she's become "ordinary" and "unfocused."

Ellis demands a neuro consult, which leads to a meeting with Derek. Once Derek reveals he's also Meredith's boyfriend, Ellis accuses him of taking advantage of her. Ellis needs surgery to prevent the attacks of tachycardia, but she doesn't want it. Cristina tells her she could die and she doesn't care. However, the decision is not up to her, but up to Meredith. Meredith tells Ellis she hates being the one in charge, but she has no choice since Ellis alienated everyone else in her life. "You're what's happened to me," she shouts.

Cristina still hasn't given Burke an answer to his proposal. She's "taking it under advisement." She asks Ellis for her advice. Can you be a surgeon and have a personal life too? Ellis tells her she wishes she had "tried harder" to make it work in her own life.

Richard goes to see Ellis while she's lucid and she says she regrets not fighting harder for him. Instead of telling her he and Adele are divorcing, he tells her what she wants to hear, about the wonderful life the two of them would have had together. "I would have been happy, like Meredith says she is," Ellis weeps.

Meredith comes back to say she wants the surgery for her mother because she's hoping that in a few years, there'll be a cure and they can start over with each other. But it's too late: Ellis isn't lucid anymore.

The Denny Duquette Memorial Clinic is ready and on its first day, Izzie and Miranda eagerly await their first patient. A little girl walks in with her father, who asks for help in showing her how to use tampons; he doesn't have a clue and his wife is dead. Izzie shows her and, discouraged by the lack of turnout, returns to Seattle Grace. Miranda stays and when the father leaves to sign paperwork, the girl blurts out that she had sex a few days before her period came, so she can't be pregnant, can she?

Miranda says she knows it's tough without a mother, but tells the girl she's too young to be having sex. When Izzie returns Miranda tells her that one patient was worth the \$8 million they spent to build the clinic.

Cancer patient Marina is brought into the hospital, unconscious, by her boyfriend, who is astonished to find out that she's been receiving chemo for cancer. As George takes blood from Marina, her boyfriend confesses he doesn't even know her middle name. George tells him it's "Rose."

George hands off the blood sample to Olivia and she observes that he doesn't look so good. She assumes he's regretting the quickie marriage. He starts to feel worse and thinks he's having a panic attack. He tells Callie that he can barely breathe and he doesn't even know her middle name. She's furious that the doubts of his friends seem to be getting to him.

George and Olivia both end up at the free clinic, shaky and nauseous. He suddenly realizes that it's because they both handled Marina's blood, and that it must be toxic. He calls the O.R. to warn them, but it's too late. Richard, Alex and the other surgeons are all unconscious on the floor!

They find an herbal supplement in her purse that they think, combined with the chemo, led to the toxicity. The surgeons are removed from the room and put on oxygen. Derek and Burke prepare to don special suits with oxygen masks and finish the abdominal surgery, but it's taking too long and the patient is waking up! Addison puts on a plain surgical mask and runs in to put her back under and then collapses into Mark's arms.

Derek and Burke finish the surgery, but they can't fit the swollen bowels back into the patient. Under Richard's supervision, they try to reduce the swelling, but they both run out of oxygen and collapse. Richard sends in Meredith, Izzie and Cristina for 20 seconds each to finish the surgery.

While recuperating, Addison can't stop staring at Alex, who catches her at it. She flees the scene ... and ends up in bed with Mark again. Callie confesses her middle name to George. It's Iphegenia. In the locker room, Izzie says something snotty about hoping that Callie isn't moving in with them, so George announces that if they drive Callie away, they're driving him away too.

Cristina finally tells Burke she'll marry him, but she won't wear the ring. He says okay, then spins her around, happily.

- **Episode 15 – *Walk on Water***

Derek finds Meredith in her tub, completely under the water, and pulls her out. She tells him she doesn't need rescuing. But he knows she's melancholy after the hurtful things her mother said to her when she was lucid and is afraid she was trying to drown herself. Meredith asks Izzie why she can't just believe in "happily ever after" and Izzie says she doesn't know what to believe in herself anymore.

Burke, Mark and Derek are amused to see that the Chief has dyed his hair now that he's single again. Addison comes to his defense and tells them all to leave him be, then confesses that she dyed her hair blonde after Derek left her the first time.

Burke wonders why Cristina hasn't told her friends yet about their engagement and she says she'll do it today. But she makes him promise to let her tell Meredith first. Meredith is no mood to hear any good news, however, so Cristina doesn't say anything.

Derek confides his frustration with Meredith's depression to Burke, so Burke tells him about his engagement. He doesn't plan on Mark overhearing their conversation. Mark immediately tells the Chief, who congratulates Cristina. She is upset with Burke, but he tells her she had ample time to tell Meredith, so why didn't she?

Meanwhile, Callie feels that George isn't respecting her position as his boss now that they're married and reminds him that at work she's his boss, not his wife.

The residents are doing triage drills led by the annoyingly perky resident Sydney when the Chief announces that he needs all hands on deck: There's been a multiple victim accident. Alex, Izzie, George, Meredith and Miranda head out to the scene, a ferry that ran into a container ship because of fog. There are bodies everywhere and the ferry itself is on fire. Miranda tells the interns they're on their own, and sends them into the fray.

George helps a woman with a serious stomach injury who makes him promise to find her 7 year old son before she lets him take her to Seattle Grace. He's unable to locate her son before she has to go into surgery but even though she begs them to wait, they can't wait any longer.

Alex rescues a pregnant woman who was crushed under a huge pylon. Her face is hideously swollen but, miraculously, her baby is still alive. He wants to continue with the case at the hospital and make sure the baby will be okay, but the Chief hands the case off to Cristina.

Cristina is not happy when Burke doesn't want her to scrub in on the pregnant woman from the accident, but instead asks her to check on his existing patients. So neither Cristina or Alex end up doing the surgery, but Alex goes to reassure the woman that she's survived so far and he expects her to still be alive after the surgery. Addison finds him and tells him he did good today. He goes to the waiting room to tell the victim's families their status, but is overwhelmed by their desperate demands for updates on their loved ones.

At the accident site, a man begs Izzie to come help his friend, who is trapped under a car on the ferry. When she gets there, she realizes she can't do much to help the man, whose injuries are massive, and that they need Search and Rescue to get him out. But she stays and tends to him as best she can and sends one of his friends to get the Search and Rescue team. After a long delay, the friend comes back alone. Search and Rescue isn't coming they have 15 more cases they need to get to first. The man goes limp and then starts to seize violently. His friends tell Cristina she has to save him.

A lost little girl attaches herself to Meredith, refusing to go with anyone else. Meredith is working on a man with a bad leg injury who's lying at the edge of the dock, away from everyone else. She calls for help, but no one will come to her aid, so she has to ask the girl to help her get some equipment out of her bag. The girl won't talk and Meredith says when bad things happen she doesn't talk either.

The man suddenly says he can't stand the pain and starts to flail wildly, knocking Meredith into the water! No one else sees what's happened and the girl just walks quietly away. In the water, there is no sign of Meredith.

- **Episode 21 – *Desire***

The interns are cramming for their boards and everyone wishes they could get their hands on Callie's notes because she was ranked first in her year. Meanwhile, Burke is trying to get Cristina to sample cakes for the wedding, even though she doesn't care.

Meredith feels bad for telling Derek he was "hovering" so she says she's going to communicate more, but she can't see that he's the one who's being withdrawn and distant now.

George and Izzie congratulate themselves on how they've put their mistake behind them and have gone back to just being friends.

The chairman of the hospital board, Larry Jennings, is admitted with a delicate situation: His testicles are horribly swollen after his trip to the Amazon. Accompanying him is assistant, Celeste, who tells them she'll need to be tested too since she's having an affair with Larry. Addison and George examine her and she thinks they must be judging her for sleeping with a married man and they are quick to reassure her that's not the case.

Jennings wants Richard himself to work on him, not to delegate the job. He accuses Richard of losing his edge as a surgeon and becoming just a politician. And that maybe he was wrong to name Richard as Chief of Surgery in the first place and it might be best if he is stepping down after all.

Jennings' X ray reveals a rare fish that swam up his penis when he urinated in the Amazon river! It's now lodged in his bladder and could lead to sepsis unless they operate immediately. George tells Celeste that she's not in danger but that Larry has gone into surgery. She admits that she's thinking of leaving Larry, just as his wife shows up.

A man who's had a runny nose for weeks comes into the clinic for the fourth time and Izzie tells him it's just a cold. Sydney, who's running the clinic for the day, says that might have been fine with Miranda, but she's going to make sure the patient gets full care under

her watch. She orders Izzie to do a nasal lavage Miranda stops in and wants to send the man home, but when she sees blood on the pillow, she orders a CT scan instead. It turns out he was leaking spinal fluid through his nose because of a brain herniation. Miranda feels terrible about having sent him home three times before and insists on scrubbing in.

Mark reminds Addison of their "no sex with anyone else" bet and that there's only 28 days left to go. She's less than enthusiastic. Since Ava is on bedrest near the nurse's station, she's heard all the hospital gossip, including about their bet. She tells Alex, after she apologizes for yelling at him. Addison notes how attentive Alex is being to Ava and wishes someone were as concerned about her blood pressure. Alex says he's pretty sure in 28 days, Mark will be.

Addison confides in Callie that she wants someone who will barbecue and teach kids to play ball and she doesn't think either Mark or Alex are that guy, even if she can't stop thinking about Alex. Callie thinks Alex could be and that his bad boy days are behind him. She reveals that she knows George was with Izzie when he said he wasn't. She's sure it's nothing but Addison tells her that her instincts are probably right.

Ava overhears their conversation and urges Alex to go after Addison, since she wants him and not Mark. Just then, she starts seizing. The baby is in distress, so they need to do an emergency C section. Ava panics but Alex assures her she's ready and she's not alone. After the delivery, they take the baby away and she starts to freak out. Alex goes to comfort her and her blood pressure returns to normal.

Addison angrily confronts Alex in the hallway, demanding to know if she has another Denny Duquette situation on her hands. Alex insists that he needs to be that prepared if he's going to be in her O.R. In the heat of the confrontation, she kisses him and pushes him into the nearest room and they start tearing each other's clothes off. Mark sees them emerge from the room afterward and puts two and two together.

He makes a move on Meredith, who turns him down, saying revenge sex is never the answer and he should just be an adult about it. Addison asks Mark out for a drink so they can talk, but he tells her no, he's not the guy for her. He lies and says he slept with someone, so the bet is off.

At lunch, Meredith says she thinks that the penis fish is "instant karma" for cheating. Cristina points out that she's cheated on people and escaped karmic payback and then poses the question to Izzie and George that she can't be the only one. They freeze, then turn the conversation to which wedding cake they prefer.

Everyone leaves the table but George and Izzie, who say it's no big deal that they didn't answer the cheating question because everything is fine. Callie walks up, sees that they're playfully feeding each other cake and keeps going in disgust.

Cristina tries to get Callie's notes but Callie says no. But when Cristina gripes that she's just going to give them to George, who'll only share them with Izzie since they're "like an exclusive little unit," Callie hands the cards over. Callie corners Izzie and says that she can't compete with Izzie, since Izzie is George's best friend. "Give me my husband back," she begs.

Richard successfully removes the penis fish from Jennings. George tries to chat up Izzie and she tells him he's her penis fish: He's latched on and she can't get rid of him, so things are not okay. Meanwhile, Jennings' wife tells George, "The wife always knows." Celeste leaves Larry and it appears that his wife might be leaving him as well.

Richard orders Miranda to go home and stop beating herself up about the one case she got wrong, adding that if she doesn't go home soon, she might not have a family to go back to. Izzie is sadly eating wedding cake samples when Burke asks which one she likes best. He says no one ever tells him anything, so she tells him she slept with a married man and that it was George. He just keeps talking about the cakes, saying how much his wedding day and Cristina mean to him. Cristina is busy studying with Callie's notes when Burke asks her which cake she likes best. She finally picks the same one Izzie did and he seems pleased.

Addison finds Alex studying and volunteers to quiz him. He tells her she's not his girlfriend and that he's busy.

Meredith goes to see Derek at his trailer, apologizing again for the hovering remark. But when she finally notices he's not happy, he tells her he can't get over the fact that when she fell in the water, she didn't swim. Ever since then, he's been trying to breathe for her, he says and he doesn't know if he can keep doing that. She says she should go and he doesn't stop her.

- **Episode 22 og 23 – *Other Side of Life (1) og (2)***

Addison takes a leave of absence to visit her old friends Naomi and Sam in Los Angeles, a couple who work at the Oceanside Wellness Group. She immediately thinks of Seattle Grace when the first person she encounters at the co op is a hot guy in the elevator.

However, Naomi isn't exactly pleased to see her since it's been more than a year since they talked. Addison says she's had a lot going on, such as the divorce, and Naomi tells her she and Sam are also divorced. Sam is now a medical guru with a best selling book. Addison is surprised to find that they still work together.

Addison tells Naomi, a fertility specialist, that she's come to see her because she wants to have a baby; she's finally decided that the men in her life aren't going to come through for her in that department

Sam treats a woman, Kathy, with her fourth sports related injury in three months. She confides that she needs an outlet because her husband, Paul, hasn't had sex with her in 18 months. He refers them to the co-op's therapist, Violet, who tells Paul to just have sex with her already. That doesn't work and now Paul is crying and Kathy is sorely tempted to just cheat on him already.

Violet has to go pick up Cooper, a pediatrician at Oceanside Wellness whose internet date stole his car, a common problem for him, apparently. Violet runs into her ex, Alan, with his new bride of eight weeks. She tells a colleague she's a lousy therapist since she can't even get over her ex after six months.

Everyone at the co op comes to help when a patient visit of Cooper's turns violent. A surrogate mother, Lisa, had sex with three men her own husband, the adoptive mother Carol's ex (who was the sperm donor) and Carol's new husband before undergoing embryo implantation. Now everyone is fighting over who the father is. The entire staff consults on the case and Addison says that she's concerned that Lisa's had no prenatal care.

They mention that the group's last OB/GYN left suddenly, implying that it was all the fault of acupuncturist Pete, the hot guy Addison already met in the elevator, who is evidently quite the womanizer.

Addison offers to examine Lisa and finds that the baby is Lisa's own and not Carol's. And also that there's a problem: an abnormality with the placenta that could make delivery dangerous for both mother and baby. Cooper wants her to tell Lisa since his people skills are so bad. When Lisa hears of her life threatening condition, she insists that Addison stay on as her doctor. The other doctors exchange hopeful glances.

Pete tells Sam they should ask Addison to take over the empty slot at the co op but Sam tells him he's only saying that because he finds Addison attractive. Pete advises Sam to move on with his life and start dating after his divorce.

Over dinner at Naomi's, Addison looks over potential sperm donors. She says how much she envies Naomi, who "did everything right" by getting married young and having a child. Naomi tells her she thought she'd done everything right too, until the day Sam came home and asked for a divorce. When she looks at her family photos, what she sees are missed opportunities.

Addison's plans for a baby are dashed when Naomi tells her that she's now infertile. Addison can't believe it: She put off having a baby with Derek to focus on her career and then she didn't have Mark's baby because he wasn't the right guy and now she has no guy and no baby.

Back in Seattle, Mark is upset to find that Addison has taken a leave of absence. He finds Alex and tells him it's all his fault for driving her away. Mark asks Derek why Addison's gone to Los Angeles and he surmises it was to visit Naomi and Sam. Mark confesses that he thought Addison wanted him, but he caught her with someone else. Derek finds the irony very amusing.

Cristina wakes up to find her mother and Burke's mother in her kitchen. They're here to plan her wedding, they tell her. They follow her to the hospital, where she has no choice but to ask a reluctant Callie to be one of her bridesmaids.

Izzie is very excited about Cristina's wedding and doesn't understand why Cristina isn't. She's also surprised to hear that Callie's a bridesmaid, but she instantly feigns enthusiasm. Overwhelmed by the mothers at the bridal dress shop, Cristina pages Burke and demands to know what happened to her wishes for a small, justice of the peace type wedding. To her dismay, he thought she was joking and says he wants a big, traditional wedding.

Meredith tells Derek that now is not the time to give up on her, since her near death experience has made her a different person, one who now has hope.

Meredith's stepmother, Susan, comes into the hospital with hiccups that won't stop. They treat her with an endoscopy. Thatcher is very worried about the procedure, so Meredith sits with him and reassures him everything will be okay. He asks how she's doing and she says she knows that Susan is pressuring him to reach out to her.

George has requested to be transferred to another hospital. He tells Izzie he's not the cheating type and she wonders if that means he would be tempted to cheat with her again if he sees her everyday.

Addison tries to come to terms with the news that she's infertile. Naomi and Violet show her their form of depression therapy: admiring the physique of the Oceanside Wellness Group's young receptionist, Dell, as he walks by in just his shorts on his way out to surf every lunch hour.

Pete wants to show Addison that he's not a quack, so he does some acupuncture to relieve her stress. He tells her that she's blocking some serious emotion and that the acupuncture will give her a rush of emotion. He leaves the room and she lies there, insisting she doesn't feel anything, until she starts to cry.

Lisa, the pregnant would be surrogate, goes into labor a month early and Addison scrubs in at the local hospital. Carol and the three possible fathers clamor to know her condition and Addison snaps at them to back off, since their arguing has just made everything worse. The baby isn't crying when it's born and Lisa is bleeding badly and needs surgery. Addison is able to save both mother and baby but all Carol and the others want to know is who the father is. Addison yells at them that Lisa and the baby almost died and that she was too busy saving their lives to determine the paternity. "What's wrong with you people?" she asks them.

Carol seeks out Addison and assures her they're not terrible people, but that she just wanted a baby so badly, she lost sight of everything else. She asks if the baby will be okay and Addison says she will be. Addison has the paternity results but Lisa says she doesn't want to know who the father is. She gives the baby to Carol after all and the three potential fathers decide they'll raise the baby together as an extended family.

Sam determines that his impotent client Paul's hormones are out of whack, which may take more time to diagnose than his wife Kathy is willing to wait. Kathy tells Paul she had a chance to cheat, but didn't. When they learn that Paul's low libido is due to a tumor on his adrenal gland, Kathy is astonished to realize that Paul wasn't rejecting her, he was just ill. She apologizes profusely for yelling at him and tells him how much she loves him. The tumor is advanced, but Sam promises there's still hope. To Violet, Kathy confesses that she did sleep with another man and that she doesn't know what to do now. "Love your husband," Violet tells her.

Violet advises Cooper to stop picking up young women over the Internet and to try to meet a woman his own age in the real world. When they all go out for drinks, she tells Cooper about running into her ex and he tries to kiss her. She rebuffs him, telling him she didn't mean for him to hit on his friends.

Pete finds Addison crying in the stairwell and she blurts out all her troubles, including that she's barren and "dried up." He tells her he's going to kiss her and she says "Okay." When she asks why, he says it's to remind her that she's a long way from dried up.

Naomi is working late and Dell asks if she wants to get something to eat. She tells him she's already eaten, so he asks about the next night. She turns him down, saying he's far too young for her.

Addison wants to know why Sam is warning her against Pete. He tells her Pete's a good guy, but ever since his wife died eight years ago, he hasn't been able to connect with any one woman for long. Sam also tells her he woke up one day and realized he couldn't be with Naomi any longer, even though he's still not sure why.

Before Addison leaves to go back to Seattle, Naomi reminds her there's an empty office there if she wants it. Pete joins her in the elevator. He asks if she got what she came for and she says she isn't sure. He offers to kiss her again but she says no.

Jane Doe, who prefers to go by Ava now, has bleeding on the brain. To fix it, they'll have to do a surgery where she remains awake throughout. That means Derek can map her brain while they work, which could help jog her memory. She agrees because she is more motivated than ever to regain her memory now that she's a mother.

During the surgery, as Derek touches different points of her brain, she speaks in Spanish, French and German. She starts to crash and they have to put her under. When she comes to after the surgery, the bleeding is under control, but she's devastated to realize that her memory still hasn't come back. Alex tries to tell her that maybe this is a blessing, having a clean slate, and she wonders how he can be so kind to her and yet run away from someone he has feelings for.

At the clinic, George asks Miranda if she ever had any doubts about her marriage. She's too busy to answer but when Burke also tries to get marriage advice from her, she orders the two of them to talk to each other about their problems and not to her. Burke wants to know if George was more ready than Callie to get married and George says it just seemed like a good idea at the time. George suggests that maybe it's better to know someone really well, like Burke and Cristina do, before getting married. He asks Burke if you can love two people at the same time and Burke replies that he's still working on trying to love just one person. Burke accuses his mother of having secret doubts about his and Cristina's relationship. He tells her he's always had to lead Cristina and that she eventually follows. He knows marriage is a big step for Cristina but he's confident she will be happy someday. His mother wants to know, if he's so sure about this, why he's yelling at her. Cristina tells Burke she's finally picked a dress. "Are you happy?" he asks her, and after a pause, she answers. "Yes." He tells her he's happy too.

Callie asks Izzie if George has told her he wants to transfer to Mercy West and Izzie says he has. "We're fine, right?" Callie asks Izzie about working together without George and she insists they are.

Alone with George in the elevator, Izzie protests it's not fair that he's transferring and she's losing her best friend because of what happened between them. They start to kiss and he tells her, "We can't." The door opens and Callie is there, waiting for George. She can't help but pick up on the tension between George and Izzie.

Susan comes back to the hospital with a fever and a murmur, which could be a result of the treatment for her hiccups. They keep her overnight and put her on antibiotics. When Derek inquires about Susan's condition, Meredith tells him it's weird that she and her father are talking now. The next day Susan starts having cramps. Meredith thinks it might be a bad reaction to the antibiotics and reassures Thatcher that everything will be okay. But then Susan becomes septic and they have to rush her into surgery. Thatcher paces anxiously in the waiting room and Meredith comes out to tell him they did everything they could, but that Susan is dead. Thatcher slaps her. "She had the hiccups!" he says over and over. "I trusted you." Derek tries to grab Meredith before she runs off but she won't stop.

Derek goes by Meredith's house later. He sees her knocking back tequila shots with Izzie and Alex and just walks away

- **Episode 24 – Testing 1-2-3**

Cristina, Izzie and Alex have crammed all night for their boards test and wonder if, with Susan's death, Meredith is ready. First she's going to the hospital, then the funeral, then onto the test. Cristina urges Meredith to ask the Chief to take the test later but she won't hear of it.

Callie is more excited than George that he's been accepted to Mercy West, pointing out that it has fewer interns and "fewer distractions." Izzie pleads with him not to go but he insists he can't keep kissing her in elevators. "I'm a married man," he says and walks away.

With just one day to go until their wedding, Burke is upset to learn his best man can't make it. He pressures Cristina for her vows, but she puts him off because of the test. Burke picks Derek as his new best man and tells him he has to plan his bachelor party now. Ava notes that her baby has her father's nose and Alex is excited that she's regained a memory. When she shrugs it off, he suspects her memory's already come back. She confesses her memory came back a few days ago. She knows now she was unhappily married to her college sweetheart and yearning for life in the big city. She had gone to Seattle to think when the accident happened. He wants to know why she hasn't called her husband yet and she says she was leaving him. He asks what her name is and she refuses to tell him.

Miranda announces that Richard is making his recommendation tomorrow for Chief of Surgery and Chief Resident. Mark asks her how it feels to be the chosen one for Chief Resident.

Three of four lost climbers on Mount Rainier are brought in with severe frostbite and various broken bones. Derek asks them what happened on the mountain. They blame a sudden storm. They were all tied together when it hit and fell as a group down a 100 foot drop. When they came to, their friend Lonnie was dead and they had no choice but to leave him.

Joe and his partner, Walter, ask Addison to examine their potential birth mother, Rina. She tells Addison she's feeling great, other than terrible heartburn. Addison informs Rina she's carrying twins and Joe passes out at the news.

Meredith is on her way to the funeral when her father shows up to tell her she's "not wanted." He angrily tells Meredith she killed Susan and now he never wants to see or hear from her again. Richard assures her she's not to blame and that her father knows it too. Meredith tells Richard that just because he slept with her mother that does not make him her father and to stop acting like one.

During the exam, George notices that Meredith hasn't written a single thing on her paper. He tries to go after her when the test is over, but Cristina advises him not to. Derek asks her how it went but she doesn't even answer. The other interns wonder how to help Meredith since if she fails, she'll have to repeat her year as intern. But then they're paged and have to leave Meredith brooding alone in the waiting room.

Miranda asks George if he's trying to throw his career away by transferring to Mercy West. She says it's a mistake to leave the best surgical program in the country. Izzie calls after George when he walks away, as Callie looks on.

Izzie asks George what they're going to do about Meredith. Since he's already spoken to her and gotten nowhere, he tells her there's nothing to do. Just then, they overhear the hikers talking about how it was wrong to leave their friend behind. Once again, Izzie begs George not to leave, telling him, yes they made a mistake, but it was just sex and it didn't mean anything and then she goes into the next room and bursts into sobs.

Addison is surprised to see Adele in the ER; she had a fender bender but insists she's fine. She begs her not to tell Richard especially because she's pregnant. Addison examines her and tells her the baby looks fine, but she's spotting a little and wants to keep her overnight. Adele agrees, only if Richard doesn't find out.

Addison gripes to Callie that everyone teenagers, gay men, women in their 50s is having babies but her. Callie tells her that with George getting a fresh start at Mercy West, she wants to try to start a family.

While Burke operates on one of the hikers while Mark has to amputate both of the second hiker's hands. George assists Derek on the third hiker's surgery and when Derek asks him how Meredith did on her test, George is surprised he doesn't know, but assured him he's already talked to the Chief about her.

Mark praises Callie for her impressive work, assisting on four surgeries, saying it looks like Miranda's not a shoo in for Chief Resident after all. Miranda asks Callie if she's also in the running. Callie replies she thinks she has a shot, even though everyone knows that Miranda is the Chief's favorite.

Richard summons Meredith and tells her she's taking the test over again, right now. She tells him he's not her father and he says he knows, but hugs her anyway and she finally starts to cry.

Derek sees Meredith taking the test on his way to Joe's, where he's holding Burke's impromptu bachelor party. Derek asks Burke if Cristina's written her vows and he says he'll find out tomorrow. In turn, he asks how Meredith is and Derek says he has no idea. At Joe's, a pretty woman approaches Derek and asks to buy him a drink but he declines.

Alex chews out Ava for not contacting her family and she says her husband never even came looking for her. He threatens to tell the police and she says it'll be his word against hers. Disgusted, he says she's right: He has absolutely no idea who she is. Later, Alex is tending to Ava's baby and she tells him, "Rebecca Pope. That's my name."

Cristina is still having trouble writing her vows. Callie and Meredith tell her the "love and cherish" part is overrated but Izzie fervently declares that if they couldn't be with the person they loved, they'd feel differently. Callie glares at Izzie, who has to look away. Meredith asks Izzie if she's talking about Denny and Izzie lies and says she is.

Richard spots Adele going into the ladies' room and tells her she doesn't have to hide. He finally barges in and finds her passed out on the floor. Meanwhile, Walter shows up at the bar with Rina, who complains of heartburn and faints dead away.

The fourth climber is brought into the hospital barely alive and with an axe in his head!